GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

emek

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

GENEL BAŞKANIMIZ ABDULLAH BAŞTÜRK'ÜN ÇAĞRISI

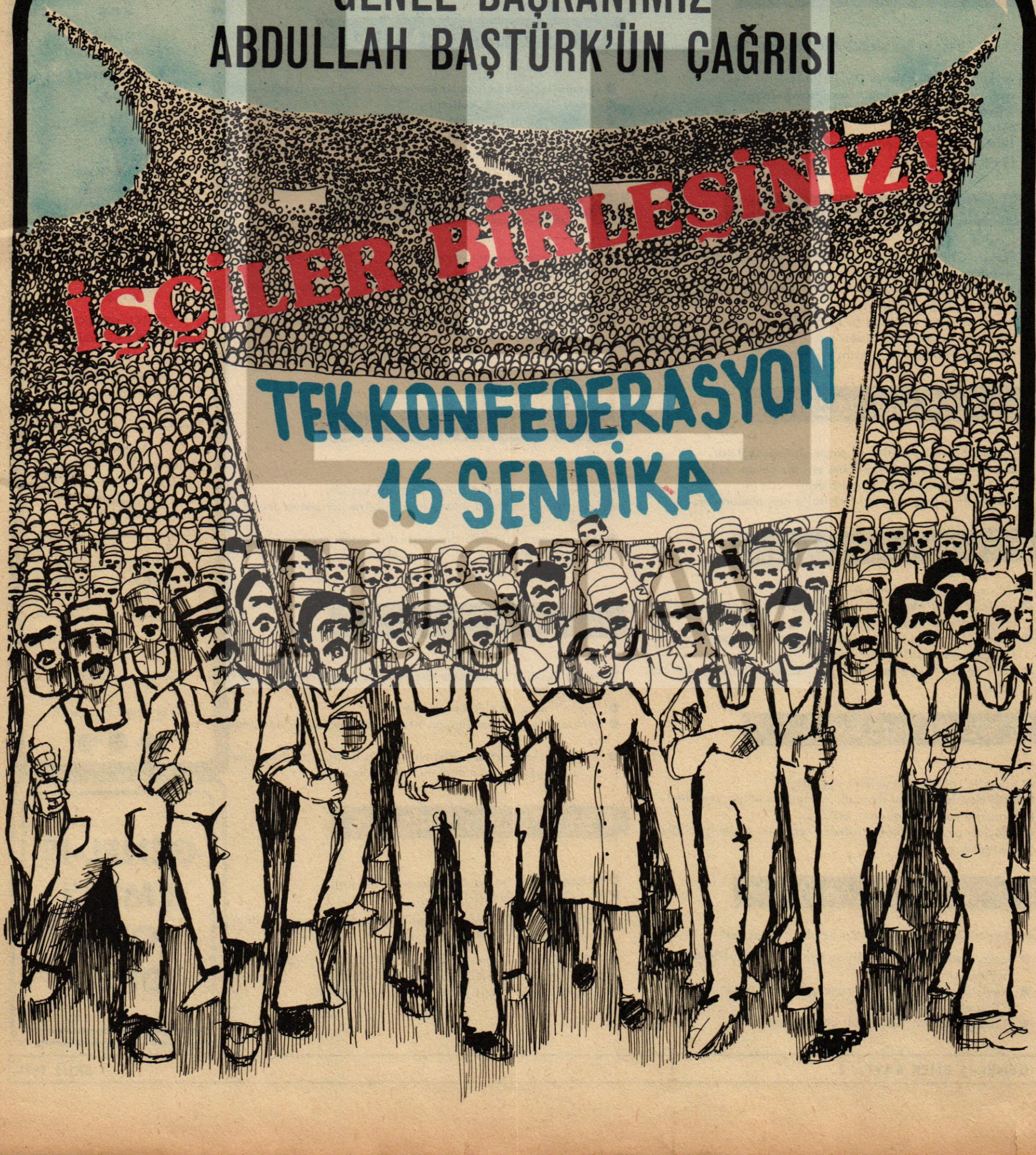

15 günün takvimi

10 EYLÜL 1975 ÇARŞAMBA

- Lice Belediye Başkanı:"Yardımı çopulcular yağmalıyor"
- Kıbrıs görüşmeleri tam çıkmaza girdi.
- Yahya Demirel İsviçre'ye gitti.
- AET ortaklık Konseyi Toplantısına 4 gün kala Hükümet bir görüş saptayamadı.

11 EYLÜL 1975 PERŞEMBE

- Ecevit "siyasete yalanla Başlayan Demirel yalanla devam ediyor.
- Demirel'i yumruklayan Önsel"Beni bu eyleme Türkeş sevketti. dedi.
- Lice'ye gönderilen 1700 çadır çalınarak Bingöl'de satıldı.

12 EYLÜL 1975 CUMA

- Ecevit "Irkçı ve Faşist eğilimli bir topluluk CHP'ye musallat oluyor"
- Baykal:"Hükümet Yahya Demirel'e İsviçre'ye gitme izni vererek minareye kılıf hazırlama imkanı tanıdı"
- 3 Emniyet Amiri imamların polis olmasını önlemek için dava açtı.
- Lice'deki evlerin boşaltılması gerektiği 13 yıl önce bir raporla saptanmış.

13 EYLÜL 1975 CUMARTESİ

- Ecevit:"CHP Türk Siyasal alanına siyasal canilerden temizleyici düzen değişikliği başlatacak"
- Yahya Demirel'le iş yapan firmanın adresinde Arden Şellef - yan'ın oturduğu saptandı.
- Seçimden sonra elektriğe % 50-60 zam yapılacak.
- Işık:"Luns bu günkü hükümeti tercih ettiği yolunda bir söz söylediyse genel sekreter sıfatını yitirmiş olur"

14 EYLÜL 1975 PAZAR

- Çıkarcılar ABD şirketlerine pazar olanağı sağlıyor.
- Ecevit Nato Genel Sekreterine sert bir cevap verdi.
- Erbakan "Seçimde AP yolunur" dedi.
- Malatyalı haşhaş ekicileri Demirel'e ateş püskürüyor.

15 EYLÜL 1975 PAZARTESİ

- Kıbrıs yine BM gündeminde.
- AP Temsilciler Meclisinde MSP ile Erbakan eleştirildi ve"Koalisyonun sona ermesi" görüşü açıklık kazandı.
- Yunan Cuntasının son güçlü adamı İyonnidis:"Ecevit sorun - ları çözüm için ültimatom vermişti"
- Gazi Eğitim "Öğretmenleri kıyım" konusunda Korutürk'e baş vurdu.

16 EYLÜL 1975 SALI

- Kıbrıs'ta bağımsızlık eğilimi yoğunlaştı.
- CHP"Hayali Mobilya ihracatı" konusunda broşür yayınladı.
- İhracatta vergi iadesi aranı artırıldı.
- Adayları paylaşamamak yüzünden cephenin seçim işbirliği gerçekleşmiyor.

17 EYLÜL 1975 ÇARŞAMBA

- Ecevit:"Cephe partileri çıkar hesabına anlaşıyor"
- Banka kredilerinden genellikle kaçakçı ve tefecilerin yararlandığı belirlendi.
- Ecevit'in konuşmasını önlemeye çalışan komandoları halk miting alanından çıkardı.
- Türün Ankara'da Tunç'la bir görüşme yaptı.

18 EYLÜL 1975 PERŞEMBE

- Bülent Ecevit Eynesil'de konuşurken komandoların çıkarttığı çatışmada yaralananlar oldu.
- Cumalıoğlu, Mobilya yolsuzluğu konusunda "MSP'nin bu gibi kirli işlerde parmağı yoktur"dedi.
- Demirel'i yumruklayan Önsel 1,5 yıla mahkum oldu.
- Yahya Demirel Cumhuriyet Gazetesinden 900 bin lira istiyor.

19 EYLÜL 1975 CUMA

- Mopar'ın paravan firma olduğu kesinlik kazandı
- Et fiyatları önümüzdeki kış aylarında 65 liraya yükselmesi , bekleniyor.
- Amerikan kongresinde,12 Ekim seçimi ambargonun kaldırılması için gerekçe gösteriliyor.
- Ecevit:"MHP'li komandoları AP açıktan kullanıyor".

20 EYLÜL 1975 CUMARTESİ

- İşveren,işçiye karşı cephe hükümetinin baskısını istedi.
- Ecevit:"Lokavt kötü kullanılıyor"
- Boraks ihracını önleyecek gizli ambargo kullanılıyor
- Ege üniversitesinde,öğretim üyeleri direnişe başladı.
- Denktaş:"Kıbrıs bağımsız kalacak"

21 EYLÜL 1975 PAZAR

- Demirel'in demecinin yayınlanması için"Paris Match" dergisine 74 bin Fransız Frankı ödendiği açıklandı.
- Ecevit:"Devlet yönetimi Baskı ve vurgun aracı haline getiriliyor."
- 16 Firma elektrikli ev aletleri ile otomobil fiatlarına % 15 - 40 zam istedi.
- Urfa yöresinde görevli olan Toprak komisyonlarının tümü lağvedildi.

22 EYLÜL 1975 PAZARTESİ

- Denktaş'a bağımsızlık girişimi yetkisi verildi.
- Ford,"Amerika başka ülkelerin iç işlerine karışmaya devam edecek "dedi.
- İçişleri Bakanlığı tarafından bastırılan yasak yayınlar kitabında Demirel'in masonluk Fişi 'de yer alıyor.

23 EYLÜL 1975 SALI

- Yahya Demirel'in avukatın ceza görmesi için Ankara Barosu- baş vuruldu.
- Başkan Ford yine öldürülmek istendi.
- Denktaş:"Bağımsızlık ilanına mecbur edilemeyeceğimizi umarız."
- Sanayi odaları Başkanı Sabancı"Sendikalararası rekabet kanunu dışı hareketlerin mihrakını teşkil ediyor."

24 EYLÜL 1975 ÇARŞAMBA

- İsviçre MOPAR'ın mevcut olmadığını bildirdi.
- Kazlı çeşmede 10 fabrika yandı.
- Halkçı Parti Lideri Alper Orhon "Kıbrıs'ta bağımsızlık ilanı konusunda Türkiye'nin onayı yok."
- TDK Ödüllerini Demirtaş Ceyhun ve Fürüzan kazandı.
- DİSK "İşverenler referandumdan yana değil"
- Barış Kuvvetleri yeşil hatta bir mücahiti öldürdü.

GENEL-İŞ
TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
abdullah baştürk

Genel Yayın
Müdürü
ertan andaş

★☆★

Sorumlu
Yazıişleri Müdürü
hasan mert

★☆★

GENEL - İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL-İŞ
Basın Bürosunda
hazırlanmış
Dizgi ve filmler
Hitit Ajans'ta
Baskı
Doğuş Matbaasında
yapılmıştır.

★☆★

FOTOĞRAFLAR
GENEL-İŞ EMEK

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

MERKEZ
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 175459 - 175267
YENİŞEHİR
ANKARA

YIL : 9 - SAYI : 251
FİYATI 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
1 EKİM 1975

★☆★

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
20 bin adet basılmıştır

●●●

GENEL-İŞ EMEK'İ OKU OKUT

Kapitalizm çöküyor

Kapitalist sistem yetersizdir, müsriftir, akla aykırıdır, adaletsizdir ve çöküntü halindedir. Yani eceli gelmiştir, can çekişmektedir.

Buhran döneminde kapitalist öylesine çöker ki, toplum, kendi içindeki işçiler tarafından doyurulacağına, giyinip kuşanacağına ve barınacağına, sadakalarla, yardımlarla, uydurma işlerle ve buna benzer yollarla, işsizleri doyurma, giydirme, barındırma yükünü yüklenir.

Kapitalist sistemin üretimi tıkanıklığa uğratması, yalnız buhran dönemlerinde olsaydı kapitalizmin, üretici güçlerin gelişmesini sürekli değil yalnız geçici bir süre engellediği, öne sürülebilirdi.

Savaşın çok büyük sayıda insan telefine (kaybına) ve çok önemli zararlara yol açmasına karşın, kapitalist ülkeler, gene de savaşa giden yol üzerinde yürümeye devam ediyorlar. Böyle olunca da kapitalist sistemin kararlılığı tehlikeye girmesine, insan soyunun yokolması olasılığının bir gerçek olarak belirmesine karşın, kapitalizm, bir savaş biter bitmez bir başkasının hazırlığına başlıyor.

Zaten, başka çıkar yolu da yok. İçine yuvarlandığı çelişkiler onu, barış zamanında, üretim kapasitesini ya yanlış kullanmaya, ya da eksik kullanmaya sürüklüyor. Yalnız savaş sırasında, ya da savaşa hazırlık sırasında bol üretimde bulunabiliyor. Kendi ölümüne yol açacak silahları hazırlamadan kapitalizm yaşayamaz.

Kapitalizm değişmek için olgun duruma gelmiştir.

Yeni sistem, "sipariş üzerine" hazırlanmış olamaz, o da tıpkı kapitalizmin feodalizmden doğup gelmesi gibi eski sistemden doğmak zorundadır. Yeni sosyal sistemin tohumlarını, kapitalist toplumun kendisinin gelişmesi içinde aramamız gerekir.

Bunu uzaklarda aramamız da gereksiz. Kapitalizm, üretimi, bireysel, bir süreç olmaktan çıkartıp, ortaklaşa bir sürece dönüştürdü. Eskiden emtiayı, kendi dükkanlarında, kendi araçları ile çalışan tek tek zanaatçılar yapardı. Bugün ise üretilen şeyler dev fabrikalarda, karmaşık makinalarda, bir arada çalışan binlerce işçi tarafından yapılmaktadır.

Gittikçe büyüyen fabrikalarda, her an artan insanların bir araya gelmesiyle üretim süreci durmadan toplumsallaşıyor.

Kapitalist toplumda, şeyler ortaklaşa işletilir ve ortaklaşa yapılır, ama bunlar, yapanların ortaklaşa malı değildir. Makinayı kullananlar, onun sahibi olmadığı gibi, sahipleri de makinaları kullanamazlar.

Kapitalist toplumun çelişkisi işte burada yatar: üretim, toplumsal olduğu ortaklaşa çaba ve emeğin bir sonucu olduğu halde; ürünün mülkiyeti özel, bireyseldir. Toplumsal olarak üretilen şeyler, üretenlere ait olmayıp üretim araçlarının sahiplerinin, yani kapitalistlerin malıdır.

Bunun çaresi ortadadır: üretimin, toplumsallaştırılmasını, üretim araçları mülkiyetinin toplumsallaşması ile birleştirmek. Toplumsal üretim ile özel mal edinme arasındaki çelişkiyi çözümlemenin yolu, kapitalist toplumsal üretim sürecinin gelişmesini mantıki sonuca götürmek, yani toplumsal mülkiyete ulaşmaktır.

Kapitalizmin ağababası Amerika'da bugün teşebbüslerin çoğu, sahiplerinin hissedar oldukları ve kâr aldıkları ana teşebbüsün yönetiminin ücretli yöneticiler eliyle yapıldığı büyük şirketlerdir. Bu şirketlerin sahiplerinin yönetim ve işletmeyle ilişkisi ya çok azdır, ya da hiç yoktur. Mülkiyet, bir zamanlar bir iş yapmaktı şimdi asalaklık ediyor. Yani başkalarının sırtından geçiniyor. Kapitalistlere bir sınıf olarak artık hiç gerek kalmadı. Bunlar toptan aya taşınsa, üretim bir dakika bile durmaz.

Üretim araçlarının özel mülkiyeti ve kâr dürtüsünün sonu geldi. Kapitalizm, yararlılığını yaşayıp tüketti. Onun yerine tüm dünyada yeni bir sosyal düzen doğuyor. Bu sosyal düzenin adı sosyalizmdir.

Toplum hayatının temeli olan maddi varlıkların üretimi

Çok eski zamanlardan bu yana, insanlar toplumun gelişmesini açıklamaya uğraşmışlardır. Bu konuda, çeşitli fikirler ileri sürülmüştür. Dini akımları temsil eden sözcüler, bütün gelişmenin tanrı iradesine bağlı olduğunu iddia ettiler. Bugün varılan sonuç ve günümüzün birçok burjuva bilginlerince de paylaşılan görüş, toplum gelişmesinin belirli, bir ölçüde coğrafi çevreye, yani (iklim, toprak, madenler vb. gibi) doğal koşullara bağlı olduğu merkezindedir. Şüphesiz ki, çoğrafi çevre toplum gelişmesinin zorunlu koşullarından biridir; ama bu belirleyici değildir. Örneğin Avrupa'da üç bin yıllık sürede, farklı üç düzen hatta Orta ve Doğu Avrupa'da dört düzen birbirini izledi. Oysa, aynı devre içinde Avrupa'nın coğrafi koşulları, hesaba katılmayacak kadar az değişikliğe uğradı. Bazıları, tarihin akışının yalnız seçkin kişilerin devlet adamlarının, kumandanların vb. idaresine bağlı olduğu fikrini savunuyorlar. Gerçekte, bu kişiler, olayların gelişini çabuklaştırır veya geciktirebilirler, fakat tarihin seyrini değiştiremezler.

O halde tarihin gelişmesini belirleyen nedir? Bu sorunun cevabını ilk olarak veren bilim adamı söylemiştir.

İnsanlar, yaşamak için, besin maddelerine, giysilere, ayakkabılara, insan ve hayvan barınaklarına, diğer maddi varlıklara ihtiyaç duyarlar. O halde, insanlar onları üretmelidirler, üretmek için de çalışmak zorundadırlar. Maddi varlıkların üretimini durduran her toplum, yok olur. Maddi varlıkların üretimi, her toplumun varlığının ve gelişmesinin kökeninde mevcuttur.

Maddi varlıkların üretimi deyince ne anlaşılır? Üretim süreci, insan emeğini iş araçlarını ve iş konularını içerir.

İş (Çalışma), maddi varlıkların üretimi için insanın yaptığı yararlı bir çabadır. İnsan, doğaya, onu kendi ihtiyaçlarını karşılamaya yatkın hale getirmek amacıyla, çalışarak etkide bulunur. İş (çalışma), sadece insana özgü, sürekli ve doğal olarak gerekli ve insanın hayatının ilk koşuludur.

İş araçları olmaksızın üretim süreci düşünülemez.

Şeyler üzerinde etki yapmakta ve onların görünüşünü değiştirmekte insanlara yardımı dokunan her şey, iş aracıdır. Makineler ve teçhizat, araç ve gereçler, işletme binaları ve sanat yapıtları, bütün ulaştırma araçları, kanallar, elektrik tesisleri vb. çalışma veya iş araçları sayılırlar. Toprak da, evrensel bir iş aracıdır. Ve bütün iş araçları arasında kesin rol, üretim aletlerindedir. İnsanın doğa üzerindeki eylem gücü, insan tarafından yararlanılan iş aletlerine bağlıdır. Ekonomik dönemlerin, o dönemlerde üretilen maddi varlıklara göre değil, maddi varlıkları üreten iş aletlerine göre birbirinden ayrıldığına, bilim adamları işaret etmişlerdir.

İnsanlar, üretim aletlerinin yardımıyla, iş konuları üzerinde, yani insan çalışmasının amacını teşkil eden şeyler üzerinde faaliyet gösterirler.

Ve insan emeği, kendisini çevreleyen doğaya uygulandığından, doğa, (toprak ve toprakaltı, sular), çalışmanın evrensel konusudur. Bütün iş konuları doğada bulunur. Kendi ihtiyaçlarını giderebilmesi için insan, bütün iş (çalışma) konularını kendisine uygun hale getirmek zorundadır.

İş araçları ve iş konuları, üretim araçlarını teşkil eder. Bununla birlikte, tabiidir ki, üretim araçları maddi varlıkları kendiliklerinden üretemezler. İnsan olmadığı takdirde, en mükemmel teknik bile hareketsiz kalır. Şu halde, her üretimin kesin etkeni bizzat insanın işgücüdür.

Yorum

BİRLEŞECEĞİZ!..

İşçi sınıfının bilimi, "İşçiler birleşiniz" der. Yirminci yüzyılın son çeyreğine girmek üzere olduğumuz şu günlerde, bilimsel gerçeklere aykırı davranmak söz konusu olamaz.

Bu böyle olunca, "birleşiniz" uyarısına, işçi sınıfının bilinçli bireyleri ve sendikal örgütler düzeyinde verilebilecek tek bir yanıt vardır:

"Birleşeceğiz!.."

Evet, birleşeceğiz ve güçleneceğiz. Başka çıkar yolumuz yok.

Kapitalizmin ve onun en yüksek aşaması olan emperyalizm ile bunların varlığının temel nedeni olan sömürü karşısında, sesimizi ve ağırlığımızı duyurabilmek, sözümüzü dinletebilmek için birleşeceğiz..

Ülkemizin kalkınabilmesi, emekçilerin sorunlarının çözülebilmesi, sömürüye son verilmesi, tam bağımsız, çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmış Türkiye'nin kurulabilmesi için, sınıf bilinci içinde işçi sınıfı olarak birleşeceğiz..

Çalışanların, bu ülke toprakları üzerinde alın teri dökenlerin, emekçilerin en azından sermaye çevreleri kadar devlet yönetiminin her kesiminde söz ve karar sahibi olabilmeler, ağırlıklarını koyabilmeleri için birleşeceğiz.

Emeğin en yüce değer olduğunu saptamak için birleşeceğiz.. Bu gerçeği görmeyen, görmek istemeyen gözlere sokmak için birleşeceğiz...

Bu birleşmeyi bir gösteriş, bir gövde gösterisi diye almak ve anlamak yanlıştır. Bu birleşme kökten bir birleşme olacaktır. Gerekiyorsa bozulup yeniden düzeleceğiz ve öyle birleşeceğiz...

İşçi olmanın, işçi sınıfından olmanın bilinci içinde şu ya da bu iş dalı, iş kolu olarak değil, işçi sınıfı olarak toplu birleşeceğiz.

Öyle, elli kişilik, yüz kişilik, bin kişilik, on bin kişilik, yüz bin kişilik sendikalar olarak değil, birkaç yüz bin kişilik federasyonlar ya da konfederasyonlar olarak da değil, milyonluk ve milyonluk tek konfederasyon olarak birleşeceğiz..

Gerekirse birlik içinde eriyeceğiz, ama birleşip büyüyeceğiz..

Ülkemizde bine yakın sendika, bilmem kaç tane federasyon ve birkaç konfederasyon var. Daha doğrusunu duymak isterseniz, bir örgüt enflasyonu var! Bir dağınıklık, bir başı boşluk ve bundan doğan güçsüzlük, hafiflik var. Bu hafifliğin, bu dağınıklığın doğurduğu daha da acı bir durum var:

Ülkemizde gerçek anlamda işçi niteliğinde üç milyona yakın ve belki de fazla insan varken, bunların örgütlenebilmişleri, o da darmadağınık bir biçimde örgütlenebilmişleri, üç milyonun üçte birini bile bulmuyor.

Türkiye'de iki milyondan fazla işçi, örgütsüz, sendikasız. Yaşam kavgasında, teker teker kibrit çöpleri gibi kırılıp gidiyor. Hakkını alamıyor, hakkını arayamıyor!

Örgütlü olanlar, sendikalaşmış olanlar, bin sendikaya bölünmüş, bin kafadan bin ses çıktığı için güçsüz, dağınık! Sendikalar üstü kuruluşlar ağırlıklarını yeterince duyurabilir değil!

Bütün bunların karşısında, sermaye ise, içten ve dıştan desteklerle güçlü. Kafaya inen bir yumruk gibi. Sultasını, sömürüsünü sürdürmek için yapmayacağı yok...

Bu durumu görüp de birleşmekten kaçınmak, bu durumu saptayıp da bir an önce derlenip toparlanmamak, işçi sınıfını, kurdun ağzına teslim edilen kuzu gibi sermaye sınıfının eline bırakmak demek.

İşte bunun için birleşeceğiz! Bunun için sınıf olarak derlenip toparlanacağız!..

Konfederasyonlarda değil, tek konfederasyonda bin sendikada değil, sayıları en aza indirilmiş, iş kolları düzeyinde 16 sendikada toparlanacağız. Ekonomik ağırlığımız kadar, siyasal ağırlığımız da olacak. Ülke yönetiminde sözümüz olacak. Olmaz dediğimizi oldurmayacak, olmalı dediğimizi gerçekleştireceğiz.

Çağrımız bunun için... Kendini işçi bileni, sendikacı sayanı, kim olursa olsun, ne olursa olsun işçi sınıfı bilinci içinde sorumluluğunu takınmış olarak birleşmeye çağırıyoruz. Parolamız açık ve erkekçe:

Tek konfederasyon ve 16 iş kolu sendikasında bütünleşelim, birleşelim tek ama güçlü bir yumruk olalım diyoruz.

Çağrı bizden, birleşip bütünleşmek tüm işçi sınıfından!..

Gelin birleşelim, bütünleşelim!..

Genel-İş emek

TÜRKİYE'DE işçi eylemleri

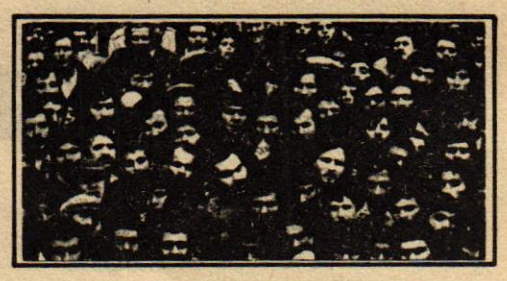

47 işyerinde 10 bini aşkın işçinin eylemi sürüyor.

Türkiye'de 20 işyerinde 3 bin 759 işçi direnişlerini sürdürürken, 27 işyerinde toplam olarak 6 bin 235 işçinin grevlerini sürdürdüğü öğrenilmiştir. Direnişte bulunan işyerlerinin çoğu ise İstanbul'da bulunmaktadır. Direnişlerin ortak bir nedeni vardır. Bu neden, işçilerin istedikleri sendikalarda örgütlenmelerine engel olunması ve haksız işten çıkarmalardır. Direnişte olan işçilerin çoğunluğunu sendikalaşmak isteyen işçilerle, sendikalarını beğenmedikleri için değiştirmek isteyen işçiler oluşturmaktadır.

Direnişte bulunan 20 işyeri içinde 13 işyerinde çalışan işçilerin DİSK'e bağlı sendikalara geçmek için mücadele verdikleri dikkati çekmektedir.

Konya'da bir fabrikadan 140 işçi çıkarıldı

Konya'nın Ereğli ilçesinde bulunan Ersu Gıda Sanayii Fabrikalarında, 140 işçinin işine son verilmiştir.

Tesisler halen 200 işçiyle faaliyetlerini sürdürmektedirler. Fabrika yöneticileri mevsim nedeniyle iş vermekte güçlük çektikleri için 140 işçinin işlerine son vermek zorunda kaldıklarını açıklamışlardır.

Petrol Kimya-İş greve başladı

DİSK'e bağlı petrol Kimya-İş Sendikası Saraçoğlu Halefleri'ne ait Adapazarı'nda kurulu 4 Mobil istasyonunda greve başladı.

Greve katılan işçiler günde 24 saat ve asgari ücretle çalıştıklarını öne sürdüler. Sendika ile işveren toplu sözleşme görüşmeleri sırasında anlaşmazlığa düştü. Ve konu uzlaştırma kuruluna getirildi. İzmit Belediye Başkanı Erol Köse'nin başkanlığını yaptığı Uzlaştırma Kurulu, işçilerin aylıklarına 480 lira zam yapılmasını kararlaştırdı. Ancak bu kararı işverenin kabul etmemesi üzerine sendikanın grev hakkı doğdu ve grev başladı.

Petrol Kimya-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Yılmaz Özdemir, konu ile ilgili olarak, "İşveren greve karşılık lokavt kararı aldı. Ancak bu karar usulsüz ve zamanından önce alındı. Biz Uzlaştırma Kurulunun öngördüğü 480 liralık zammı kabul ettik. Ancak işverenin bu kararı kabul etmemesi üzerine biz de ilk teklifimize geri dönüp 600 lira zam istiyoruz. İşçilerin hakkını alana kadar, sonuna kadar devam edeceğiz. İşçinin istekleri Türkiye koşullarına göre yaşama olanağı sağlayacak en düşük seviye idi." demiştir.

Sungurlar işçilerinin direnişi sürüyor

İstanbul, Sungurlar Isı Sanayi ve Sungurlar Genel Makina Fabrikalarında çalışan 800 işçinin 12 Ağustos'tan bu yana sürdürdüğü direniş, çevre fabrikaların ve çeşitli kuruluşların dayanışmasıyla devam etmektedir.

Sungurlar işçilerini ziyaret eden Philips, Berec, Camialtı, Çamgaz, Beko, Rabak, Metal Kaplama ve Kısmet Fermuar fabrikalarında çalışan on bine yakın işçi topladıkları çeşitli yardımları kendilerine vermişlerdir.

■ ■ ■

İskenderun Demir-Çelik tesislerinde çalışan 600 işçi grevde

İskenderun Demir-Çelik tesislerinde çalışan As-Yem-İş Sendikasına üye 600 işçi, "işçi teşvik priminin ödenmediğini ve işçi kıdem tazminatlarının henüz açıklığa kavuşmadığını" öne sürerek 17 Eylül sabahından itibaren greve başlamışlardır.

● ● ●

Viyana Restorant işçilerinin direnişi bitti

İstanbul'da bir süre önce Marmara Oleyis Sendikasına üye oldukları için tümünün işine son verilen Viyana Restorant'ta çalışan işçiler direnişe geçmişlerdir. İşçilerin direnişinden sonra sendika ile işveren arasında anlaşmaya varılmış ve direnişte böylece kaldırılmıştır. Sendika yetkililerinin verdiği bilgiye göre, sözleşme görüşmelerine en kısa zamanda başlanacaktır. Böylelikle işçilerin iş güvenliği sağlanmıştır.

Tarım ve Orman işçileri Çankırı'da sendika kurdu

Türkiye Tarım ve Orman İşçileri Sendikası adı altında Çankırı'ya bağlı Ilgın ilçesinde kurulan devrimci bir sendika çalışmalarına başlamıştır. Sendikanın genel başkanı, kuruluş nedeniyle yaptığı konuşmada, "sendikamız burjuvaziye karşı işçilerin mücadelesini sürdürecektir" demiştir.

Türkiye-Irak boru hattı işçileri direnişe geçti

Türkiye-Irak ham petrol boru hattı inşaatında çalışan DİSK'e bağlı Baysen-İş üyesi 56 işçinin işlerine hiç bir neden gösterilmeksizin son verilmesi üzerine işyerinde çalışan işçilerin tümü olayı protesto ederek direnişe geçmişlerdir.

Edindiğimiz bilgilere göre, boru hattı inşaatının ihalesini almış bulunan Alman Mannesman şirketi direnişin başlaması üzerine, işine son verdiği 56 işçiden 47'sini yeniden işe almıştır.

Direniş sürerken mahkeme direnişin yasalara aykırı olduğu gerekçesiyle karar almış, işçilerde işbaşı yapmıştır.

Gökbakan Trikoda çalışan işçiler direnişe geçti

İstanbul, Bakırköy'de bulunan Gökbakan Triko'da çalışan 150 işçi DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına üye olmaların da öncülük eden 13 arkadaşlarının, işverence iş akitlerinin feshedilmesi üzerine direnişe geçmişlerdir.

Tekstil Sendikasından verilen bilgiye göre, burada çalışan işçiler daha önceleri de üye oldukları aynı sendikalarından baskı ile istifa ettirilmiş lerdi. Daha sonra yeniden örgütlenme çalışmaları başlatılmış. İşveren ise, bu örgütlenmeye öncülük eden işçilerin işine son vermiştir.

● ● ●

İşveren fabrikayı kapatınca 250 işçi açıkta kaldı

İzmir'de bulunan Aykent bisküvi fabrikası ile Tek Gıda-İş Sendikası arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri olumlu bir sonuca varamamış ve işveren fabrikanın zarar ettiğini bildirerek fabrikayı kapatmıştır.

İşverenin fabrikayı kapatmasından sonra, fabrikada çalışan toplam, 250 kadar işçi fabrikayı işgal etmişlerdir. İşgalden sonra işveren işçilerin haklarını vermeyi kabul etmiş ve direniş kaldırılarak, üretime yeniden başlanmıştır.

Ankara'da otobüs işçilerinin grevi sürüyor

Ankara Belediyesi EGO Genel Müdürlüğü Otobüs İşletmesinde çalışan işçilerin grevi sürmektedir. İşçiler verilen hakları azımsamakta, buna karşın işveren belediye ise, çok fazla ücret istendiğini açıklamaktadır. Artık Ankaralılar greve alıştılar. Sokaktaki vatandaştan ses seda çıkmamaktadır. Bir buçuk aya ulaşan grev süresinde işçilere tek bir kuruş para ödenmediği işçiler tarafından açıklanmıştır.

Çağdaş Metal-İş grev kararı aldı

Çağdaş Metal-İş Sendikası ile Demirkapı'da kurulu ÇAMGAZ ve Fatih Ormanında kurulu Orman Yedek Parça Depo Müdürlüğünde dört aydan beri yürütülmekte olan Toplu iş sözleşmesi uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır. Bunun üzerine sendika bu iki işyerinde grev kararı alarak, işyerlerinde grev ilanını asmıştır.

DİSK'in İstanbul'daki FAŞİZMİ TELİN mitingine 50 bin işçi katıldı

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) tarafından düzenlenen mitinge 50 bin civarında işçi katıldı. Harhangi bir olay çıkmasına meydan vermemek için alanda polis ve askeri birlikler sıkı güvenlik tedbirleri aldılar. Mitingde söz alan konuşmacılar Milliyetçi Cephe iktidarını işsizliği ve hayat pahalılığını artırmakla suçladılar...

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) 20 Eylül günü İstanbul'da "Demokratik Hak ve Özgürlükler İçin Mücadele Mitingi" düzenlemiştir. Mitinge 50 bin kadar işçi katılmış ve tümü tek bir ağızdan "Faşizme geçit yok" diye haykırmışlardır.

Uzun süren konuşmalardan sonra, miting bitmiştir. Büyük gruplar halinde dağılan işçiler gene aynı sloganı haykırmışlardır: "Faşizme geçit yok."

DÜNYADA işçi eylemleri

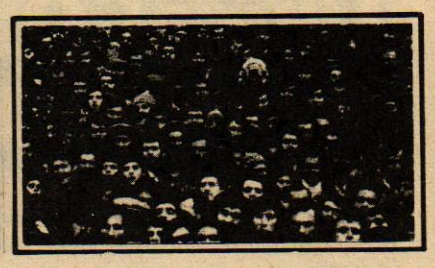

İtalya'da 220 bin Demiryolu işçisi greve gitti

İtalya'da demiryollarında çalışan 220 bin işçinin hemen hemen tümü 17 Eylül günü başlayarak 24 saatlik bir grev e gitmişlerdir. Üç büyük sendikaya üye olan demiryolu işçileri, özellikle ücretlerine derhal, yaklaşık olarak 540 TL. tutarında zam yapılmasını istemişlerdir. Grevin İtalya'da günlük hayatı büyük ölçüde etkilediğini bildirmektedir.

●●●

Portekiz'de 300'den fazla fabrika işçilerin işgali altında bulunuyor

Portekiz'de siyasi karışıklıklar sürüp giderken, 300'den fazla büyük fabrikanın halen işçilerin işgali altında olduğu açıklanmıştır. Öğrenildiğine göre, işçiler fabrikalarda üretimi devam ettirmekte, ancak her şeyin kontrolünü kendi ellerinde tutmaktadırlar. Siyasi gözlemciler işgal altındaki fabrikalarda, oluşturulan komitelerin, işçi komisyonlarını meydana getirdiği ve bu komisyonların da kara ve deniz kuvvetleri içerisindeki asker komisyonları ile irtibat halinde bulunduğunu belirtmektedirler.

Korsika adası kaynıyor

Korsika Fransa'nın sömürgesi olan güzel ve turistik bir Akdeniz adasıdır Korsika'lı yurtseverler bağımsızlıklarına kavuşmak ve Fransa'nın sömürüsünden kurtulmak için bir mücadele başlatmışlardır. Korsika'da "Korsika'nın Yeniden Doğuşu için Hareket" adında bir örgüt kurulmuştur. Bu örgütün 8 bin üyesi olduğu bildirilmektedir. Son haftaların kanlı olayları üzerine, örgüt kanun dışı olarak ilan edilmiştir. Fransız Hükümeti tarafından kanun dışı ilan edilen bu örgüt, her şeye rağmen adanın, her tarafına sloganını yazmaktan çekinmiyor: "Fransızlar dışarı"

Fransız yetkililer «KORSİKA'dan asla çekilmeyeceğiz» diyorlar

Son haftalardaki kanlı olaylardan, sonra konuşan Fransız yetkililer, " ne pahasına olursa olsun adadan ayrılmayacağız" diyorlar. Fransız yetkililer, daha da ileri giderek, "Bağımsızlık taraftarlarının adadan çekilme isteğine uyup adadan çekildiğimiz takdirde geride anarşi kalacaktır. Eğilimimiz adadan çekilmek değil, aksine adadaki Güvenlik Kuvvetlerine takviye almaktır." demişlerdir.

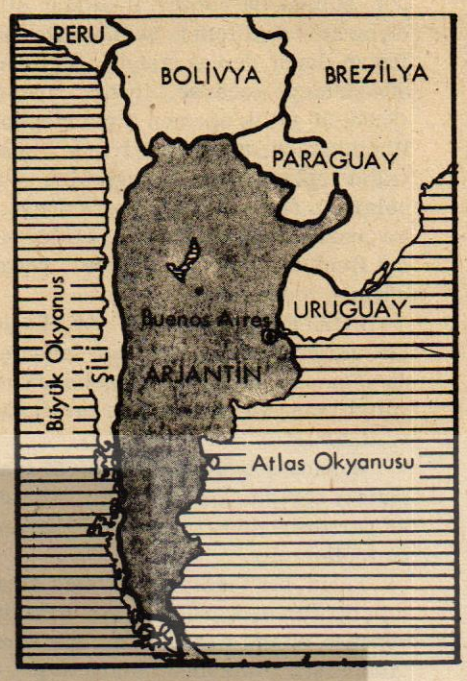

Arjantin'de

Buenos-Aires-Arjantin Kongresi Başkanı İtalo Luder çeşitli bunalımlarla karşı karşıya bulunan ülkede yönetimi geçici olarak ele aldı ve yemin töreninden sonra devlet başkanı olarak göreve, başladı. Bu konuda yapılan açıklamada, İtalo Luder'in geçici olarak görevinden ayrılan ve dinlemek için bir sayfiye kentine giden İsabel Peron'a vekalet edeceği ve görevi en geç bir buçuk ay sonra tekrar iade edeceği açıklandı.

Resmi çevrelerin bu açıklamasına rağmen, Arjantin'in kansız bir darbeye sahne olduğunu ileri süren yabancı diplomat ve gözlemciler ise, İsabel Peron'un yeniden göreve başlaması olasılığının bulunmadığını bildirdiler. Bu çevrelerin sözcüleri, İtalo Luder in yakında kendi hükümeti içindeki İsabel Peron taraftarlarına karşı bir temizlik hareketine girişeceğini söylediler.

KANSIZ BİR DARBE

Arjantinli siyasi liderler, başkanlık görevinin olaysız bir biçimde devrinin mümkün olması nın ülkede demokrasinin zaferi olduğunu açıkladılar. Siyasi liderlere göre, bu konuda yapılan tahminler gerçekleşmedi ve ordu herhangi bir müdahalegirişiminde bulunmadı.

Arjantin Dışişleri Bakanı Angel Robledo, İsabel Peron'un kansız bir darbeyle görevinden uzaklaştırıldığı yolundaki söylentileri yalanlarken, kendisinin engeç bir buçuk ay içinde gene devletin başına geçeceğini bildirdi.

Başkan Peron'un görevinden geçici bir süre için ayrılması, aylardır devlet başkanlığı görevinden istifa edeceği yolundaki yoğun söylentileri izledi.

ARJANTİN'DE İKİ BAKAN İSTİFA ETTİ

Arjantin İçişleri Bakanı Albay Vicente Damasco ve Savunma Bakanı Jorge Garrido görevlerinden istifa ettiler.

İstifa eden İçişleri Bakanının yerine Dr. Angel Federico Robledo, Savunma Bakanının yerine ise Tomas Vottero atandılar.

Buenos Aires'deki siyasal gözlemciler, Arjantin Devlet Başkanı Estella Peron'un istirahat bahanesiyle başkentten ayrılarak görevini Senato Başkanı İtalo Luder'e bırakmasından sonra, ülkede bir kabine değişikliğinin beklendiğini açıkladılar.

Aynı çevrelere göre, İçişleri ve Savunma Bakanının istifaları, bu değişiklik için bir "ön-adım" niteliğindedir.

İSABEL PERON'UN HİKAYESİ

Arjantin'in ölen Devlet Başkanı Juan Peron bir askeri darbeyle 1955 yılında görevinden uzaklaştırıldığı zaman, önce çeşitli Güney Amerika ülkelerinde ve bu arada Panama'da kalmış, daha sonra çok uzun sürecek sürgün hayatı için İspanya'ya yerleşmişti. Juan Peron ikinci eşi olan İsabel ile Panama'da bulunduğu sırada tanıştı. Genç kadın Panama'nın gece kulüplerinden birinde çalışıyordu. Juan Peron ile İsabel bir süre sonra birlikte yaşamağa başladılar. 1959 yılında da evlendiler.

İsabel Peron, dansözlük yaptığı yıllarda menejeri olan Jose Lopez Rega'yı da unutmamıştı. Bazı çevreler Lopez Rega ile İsabel arasında gizli bağlar olduğunu bile iddia ediyorlardır.

İsabel Peron Devlet Başkanlığı görevine getirildiği zaman Lopez Rega'ya geniş yetkiler verdi ve kendisini hükümette görevlendirdi. Büyücülük ve Astroloji ile uğraştığı söylenen Lopez Rega, kısa süre içinde büyük güç toplayarak, Peroncu hareket içindeki düşmanlarının kendisine karşı birleşmelerine, yol açtı. Sonunda Peron eski menejeri, ve en yakın danışmanı olan Rega'yı görevinden uzaklaştırmak zorunda kaldı.

Newyork Belediyesi grevci öğretmenlerin ücretlerine zam yaptı

Mali kriz içinde olan ve adeta iflasın eşiğine gelmiş bulunan New York belediyesi, ücretlerine zam isteminde bulunarak greve giden 65 bin öğretmenin maaşlarına zam yapmıştır. İstedikleri zammı alan öğretmenler grevi bitirmişlerdir. Taraflar arasında imzalanan toplu iş sözleşmesine göre, öğretmenlerin ücretlerine yapılan zammın yanı sıra, sınıfların 34'er öğrenci ile sınırlandırılması da kabul edilmiştir. Ayrıca işine son verilen 2400 öğretmenin de yeniden işe alınması kararlaştırılmıştır.

Öte yandan New York Metropoliten Bölgesinde ve Şikago'daki öğretmenlerin grevlerinin ise sürdürüldüğü bildirilmektedir.

Portekiz'de yeni hükümet kuruldu

Portekiz'de üç aya yakın bir süre devam eden siyasal bunalımın ardından, yeni hükümetin kurulduğu açıklanmıştır. Yeni kurulan 12 kişilik Devrim Konseyi'nin toplantısı sonunda altıncı geçici hükümetin kurulduğu ve göreve başladığı bildirilmiştir. Edindiğimiz bilgilere göre, yeni hükümette Sosyalist Parti, Halkçı Demokratlar ve Komünist Parti'nin yanı sıra, bağımsızlar ve yüksek rütbeli subaylar da bulunmaktadır.

Endonezya, Timor'u denizden ablukaya aldı

Endonezya Deniz Kuvvetlerine bağlı gemilerin Portekiz'in eski sömürgelerinden Timor adasının "Dış müdahalelere hedef olmaması için denizden tedbir alındığını belirtmektedir.

Cakarta'da hükümet yetkilileri Timor'da beslenme durumunun gelecek bir kaç hafta içinde kritik bir durum alacağını belirtmekte Timor'daki Naubara bölgesinden gıda yardımı yapılması için çağrıda bulunulduğunu açıklamaktadırlar.

Cakarta'da Dışişleri Bakanlığı sözcüsü ise Endonezya askerlerinin Portekiz Timor'una sızdıkları yolunda çıkarılan haberleri yalanlamıştır.

Lübnan'daki çarpışmaların gerçek nedeni

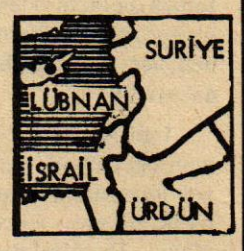

Lübnan'da uzun süredir devam eden çarpışmalara neden olarak çeşitli sebepler ileri sürülmektedir. Kimi gözlemciler huzursuzluğun temelinde dinsel nedenlerin yattığını, ülkede dinsel reformun gerektiğini öne sürmektedirler. Ancak, Lübnan'ın sosyal ve ekonomik yapısı daha dikkatli biçimde incelendiğinde, sorunun temelindeki ekonomik nedenlerin yattığı görülebilir.

Lübnan'ın nüfusunun yüzde kırkını Hıristiyanlar, geriye kalan yüzde altmışını ise Müslümanlar oluşturmaktadır. Ne var ki, ülkede ekonomik ve sosyal ayrıcalıklar Hıristiyan azınlığın elinde toplanmıştır. Ülkenin en etkili güç merkezi olan ordu da Hıristiyan subaylarının kontrolü altındadır. Hıristiyanlardan oluşan Falanjist Parti de Hıristiyanların denetimindedir ve Hıristiyanların denetiminde olan büyük sermayenin sözcülüğünü yapmaktadır. Bu durumda, küçük burjuvazi köylü ve işçileri oluşturan Müslümanlarla, burjuvazinin orta ve yüksek tabakalarını oluşturan Hıristiyanlar arasındaki mücadelenin kökenini aslında sınıfsal nedenlerde aramak sanırız en doğru teşhis olacaktır.

Ulusal-Özgürlüklü Bir Sosyalizm Arama Deneyleri

prof. bahri savcı

Türkiye, devrimci bir çizgi izlemek zorundadır. Türkiye, böyle bir çizgi üzerine zaten, Mustafa Kemal Atatürk ile girmişti. Hem de kesin olarak girmişti. Çünkü, Osmanlı İslahatçıları, Jön Türk kanunu esasiyecileri, İttihat ve Terakki radikalcıları, aslında, toplum tabanına inen sosyal-siyasal-ekonomik temel değişmeleri yapamamışlardı. Buna Mustafa Kemal'in önderliğindeki Kuvayi Milliye devrimcileri girişmişti: Ulusallaşma, uygarlaşma, çağdaşlaşma terimleri; yapısal değişmelere yönelik bir "temelde devrimcilik" anlatır.

Bu temeldeki Kuvayi Milliye devrimciliği; kozmopolit Osmanlı yapısını arıtlamaya yöneldi. Türk toplumunu, ulusal bir düzeye çıkarmak istedi. Toplumun ümmetci ögelerini arıtlayarak ulusal bir sosyal yapıyı amaçladı.

"Cumhuriyet" ile, bunun ulusal ve çağdaş siyasal yapısına varıldı. Ulusal-bireysel özgürlüğe dönülerek, Asya'nın eskil değerlerinden ve bağlarından kurtulmuş bir uygarlaşmaya yaklaşıldı.

Fakat bu arada, ulusal- bireysel özgürlükten kalkıp sosyal özgürlüklere ve güvencelere varılamadığı için, ekonomideki geleneksel kuvvetler ve sermayeciliğin uluslararası işbirlikçiliği sürdü. Bu da Türk devrim çizgisini, sosyal niteliğinde geride koydu.

İşte şimdi Türkiye, devrimci çizgisini, bu sosyal niteliğinde de tamamlamak, geliştirmek zorundadır.

Onun içindir ki, çalışanlar kategorileri, aydınlarla bütünleşerek günümüzde önem kazanmıştır. Siyasetin gerçek sahipliğine doğru yürümeye başlamıştır. Ve gene onun içindir ki, sermayeciler kategorileri de, bütün ağırlıkları ile, bu emek aydın bütünleşme güçlerine yüklenmeye başlamıştır.

Bugün, suyun üzerinde gözüken olayların altındaki asıl oluşum budur: Çalışanlar ve onlarla bütünleşen aydın kategorileri ile sermayeciler kategorileri arasında olup, Türkiye'nin uluslaşma-uygarlaşma-çağdaşlaşma sürecini belirleyecek olan bir temel çatışması.. Temelde bir çatışma..

Emekci kitlelerle aydınlar koalisyonu, bunun bilincini her an geliştirmek zorundadırlar. Bunun için de, dünyada olup bitenleri yakından izlemek, onların ödevidir. Dünyayı bilmeden, ondaki türlü yönleri görmeden, kendine özgü bir yönü bulma olanaksızdır.

İşte Hindistan ve Portekız, dünyayı öğrenmede iki ilginç konu olarak karşımıza çıkmışlardır. Bakalım bu iki ülkeye.. Görelim oralardaki öz olayı.. İbretimizi de ondan çıkarmak üzere..

HİNDİSTAN : Bu ülke, resmen koruyucu gibi gözüken bir dış emperyalizmden ancak bir çeyrek yüzyıldan beri kurtulmuş durumdadır. Batı örneğinde bir parlamenter demokrasi kurmuştur. Fakat demokratik toplumun sorunları, bir tür "plânlı sosyalist yöntem"le çözmeyi düşünmüştür.

Bu toplumun çoğulcu parlamenter demokrasisinin siyasal yapısı, Hindistan Anayasası ile, iyi bir hukuksal düzenlemeye kavuşmuştur. Onun içindir ki, bu çok karmaşık ülkede çıkan sayısız bunalımlar, bu ülkeyi çöktürememiştir. (fakat bu çökmemenin temeldeki bir nedeni de şudur: çağdaş demokrasiyi ayakta tutan emek-aydın güçlerini siyasal karara varma sürecine ortak kılması.. Bunu temsil eden partinin, siyasal yapının temeldeki ögelerinden biri olması. Bu temel sayesinde, ekonomiye ve sosyal yaşama, az çok, bir tür "plânlı sosyalist toplum" getirilmiş olması ve böyle bir politika izlenebilmiş olması..)

Fakat, bu ülkede geleneksel yapı da henüz arıtlanamamıştır. Bu nedenle plânlı sosyalist toplum yapısı girişimleri içinde bile, özgürlükçü-çoğulcu parlamentarizmin güçleri, özgürlükleri sırf kapitalist anlama doğru çekmişlerdir. Bu yüzden yerli iş çevrelerinin uluslararası sermaye tekelinin ajanı olarak Hindistan ekonomisini sömürme alışkanlığı, ortadan kaldırılamamıştır.

Bu yüzden, parlamenter demokrasi, Hint kalkınmasını sağlıyacak olan bir mekanizma olarak işlemede, en gellere çarpmıştır. Hint parlamentarizmi; emek-aydın gücü bu ülkede bir siyasal etkinlik kazandığı halde, kalkınma gene başarılamamıştır.

Şu olmuştur: Bir yandan plânlı sosyalist toplum ekonomisi, gide gide ancak, bir devlet kapitalizmine varmıştır. Bir yandan da, büyük kapital - yabancı kapital-küçük burjuva egemenliği halinde gelişen bir iş çevresi tekeli doğmuştur. Bu iş çevresi, giderek; bütün Hint ekonomisini bir mutlu azınlık yararına işletme şeması kurmuştur. Basın ve siyasetçiler ile partilerin bir bölümü buna hizmet etmiştir.

Bu durum içinde, bir üçüncü yandan da, tamamlanamayan tarım reformunun köylerde yarattığı huzursuzluk bayan Gandi'yi sert uygulamalara ve yasaklara itmiştir.

Bayan Gandi, kapital sınıflarına dayalı mutlu azınlıkların parlamenter demokrasiyi sırf kendi çıkarlarına kullanmalarını önleyecek siyasal önlemlerle yasaklar düşünmek zorunda kalmıştır. (Bu iyi niyeti sürdürüp sürdüremeyeceği, bir kişisel iktidar yoluna sapıp sapmayacağı, bir büyük sorgu işareti halindedir) Bayan Gandi'nin bu hareketi, parlamenter demokrasi ölçülerine de sığmamaktadır. Fakat şimdilik denebilecek olan şudur: Demokrasi ölçülerine sığmayan hareketler, bir zorunluğun itişiyle ortaya çıkmıştır. Plânlı sosyalist toplum kurma amacıyla, çoğulcu parlamenterizmin içinde gelişen yerli ve yabancı sermaye çevreleri çatışmıştır.

Bu çatışmadan, bir "iş çevreleri tekeli" fışkırmıştır. Bu da demokrasi aleyhine önlemlere gidilmesini doğurmuştur. Bayan Gandi, "kendi seçim yolsuzluklarını örtbas etmek için demokrasiyi kaldırıp, diktaya gitmiştir. "demek, çok yüzeyde bir değerlendirme olur. Demokrasi aleyhine önlemlerin temeldeki bir çatışmadan doğduğunu düşünmek gerekir.

Şimdi Hindistan, demokrasi yolu içinde bir sosyalist toplum olmayı aramaktan vazgeçemez. Ama bunun yolunu bulmak da zordur. Hindistan, şimdi, bu zorluğun içinde bulunmaktadır. Bayan Gandi, demokrasiyi faşizme döndürmeye geçerse, elbette batar. Çünkü 30 yıllık egemen tarih çizgisi, Hindistan'da, demokrasi içinde sosyalist toplumu arama çizgisidir. Ülkelerinin tarih çizgisine ters düşenler, eninde sonunda batar. Türkler için Hindistan'daki öz olay ve ondan çıkacak ibret budur.

PORTEKİZ'E gelince : Bu ülkede elli yıllık faşizm; toplumun tabanında yaşamını sürdüren ve gelişen sosyalist inanç ve gereksinme tarafından arıtlanmıştır.

Burada sosyal hareket; türlü aşamaları deyimleyen başlıklar altında ve partiler içinde toplam % 76 halk oyu toplamıştır.

Fakat, bir türlü, bir birleşik strateji, bir birleşik politika, bir birleşik yönetim biçimi üzerinde birliğe varılamamıştır. Anlaşmazlıklara düşülmüştür. Bu anlaşmazlığın çizgileri şöyle gözüküyor :

A- Komünistlerin savı ve politikası şudur : Portekiz, 50 yıl faşizm içinde yaşamıştır. Bu süre içinde halka, ancak komünizm düşmanlığı öğretilmiştir. Böyle bir ülkede, topluluklar, devrimci atılımlara gereken yatkınlığı ve olgunluğu gösteremezler. Onun için, aşamaları hızla atlamalıdır. İhtiyatla, Doğu Avrupa örneği bir yönetim kurmalıdır. Bu yönetim, halkın içinden çıkan Halk Konseylerine dayanarak bir otorite kullanmalıdır. Bunu yapmayı da, sulandırılmış bir Avrupa örneği sosyal demokrat çizgi izlenirse, faşizmi gideren ve sosyalizm getirecek olan devrim tehlikeye girer. Çünkü gericiler-sağcılar- faşizm özlemcisi yerli ve yabancı sermaye çevreleri bu sulandırılmış rejimden yararlanarak faşizmi geri getirirler. (Bu akımın önderi Cunhal'dır.)

B- Sosyalistlerin savı ve politikası da şudur : Yukarda anlatılan bu görüşler aslında bir "Stalinci sol" a açılış teşkil eder. Bu akım, Portekiz'de tepeden inme bir yönetim kurmak ister. Halk Konseyleri sözü bir laftan ibarettir. Halk Konseyleri, aslında, % 76'lık devrimci bir kitle olan halkı, bu tepeden inme yönetimin içinde, âtıl bir kitle haline sokmaktır. Çünkü kurulmak istenen-sözde bu Konseylere dayalı- bir bürokrasi diktasıdır.

Oysaki halk, Nisan seçimlerinde, böyle bir bürokrasi diktasından kurtulmak istemiştir. Ama şimdiki Üçlü Yönetim, Stalinci bir komünizm-hatta onun gölgesi altında bir faşizm-uygulama yolundadır.

Portekiz için en iyisi şudur: Batı Avrupalı bir sosyal demokrasiyi, bir rötüşten, bir düzeltmeden geçirerek, onu bir yerli sosyalizm haline getirmek..

Bu yerli sosyalizm, bir devrimci süreç teşkil etmelidir. Onun için de, halkın oy potensiyelini, herşeyin üstünde tutmalıdır. Uzun süre açık bir faşizm altında kalmış olan bir ülkede, halkın sesini ve iradesini aramaktan vazgeçmemelidir. (Bu akımın önderi Soarez'dir.)

C- Uzlaşmacıların görüşü ve aradıkları da şudur: Yukarda özetlenen iki görüş, "sol" un içindeki bir çekişmeyi gösteriyor.

Bu çekişme, faşizmi arıtlayan ve Portekiz'e sosyalizmi getiren, getirecek olan devrimin dinamik gücünü (Silahlı Kuvvetler Hareketi'ni) rahatsız etmiştir. Hatta bölmüştür.

Bu bölümlerden biri olan Melo Antunes durumdan şöyle yakınıyor ve şunları öneriyor: Üçlü Yönetim içinde yönetici kadro, halktan kopmaktadır. Böylece, Silahlı Kuvvetler Hareketi'de, halka olan vaitlerini yerine getirici olamıyor.

Sosyalistlerin görüşleri ancak, bir burjuva reformculuğuna varabilir. Bu da Portekiz'e yaramaz. Onun için, sosyalistlerin önderi Soarez bunu anlamalı ve böyle bir burjuva reformculuğunu açıkca reddetmelidir. Kendisini ancak o zaman destekleriz.

Şimdiki Başbakan Concalves' de, komünistlerin bir stratejisinin aracı haline gelmektedir. Bu komünist strateji; tepeden inme bir bürokratik kollektivizmi, faşizan yöntemlerle kabul ettirme hareketidir. Bu hareket için-de, yalnızca, komünist yöneticilerin etkisi ve denetimi işleyecektir. Oysaki, faşizmden henüz çıkmış bir halka, böyle tepeden inme ve içinde yalnızca komünist yöneticilerin denetimi olan bir yol uygulanamaz. Biz, sosyalizm için savaşıyoruz. Bu sosyalizm insanın insanı sömürmesine son verecek bir toplum kurmadır. Buna, devrimci de olsa, bir azınlığın, sekter ve şiddetli olan kendi düşüncelerini herkese kabul ettirme zorlamaları ile varılamaz.

Bu kuralın yerine uygulanacak kural şöyledir: Bütün güçlerden, bütün partilerden geniş ve sağlam bir toplumsal blok kurulmasıdır.. Böylece, siyasal bir çoğunluk elde edilmiş olur. Bu siyasal çoğunluğa dayanan örnek, halkın gereksinme duyduğu temel güvenceyi sağlar, hak ve özgürlükleri getirir.

Bu görüşleri, şimdiki üçlü yönetimin içindeki Silahlı Kuvvetler Hareketi temsilcisi olan Carvalho'nun önderliğinde bir uzlaşmacılar grubu benimsiyor. Onlar, hem Avrupa sosyal demokrasi örneğinin Portekiz'i götürebileceği bir burjuva reformculuğuna düşmekten kurtulmayı düşünmüş oluyorlar; hem de, güç bürokrat-diktacı bir komünizme düşmemeyi de öngörmüş oluyorlar. Portekiz'e özgü olacak olan çoğulcu bir toplum yapısı içinde, özgürlükçü-ulusalcı bir sosyalizm örneğini düşünüyorlar.

Fakat bunun gerçekleşebilmesi için, belki, şimdiki Başbakan Concalves'in geri çekilmesi, iki sosyalist partinin hükümete girmesi, komünistlerin de onlarla barışarak yola gelmesi ve bloka girmesi gerekecektir. Bu olmazsa, bunalım sürecektir. Çünkü baskılar ve karışıklıklar sürecektir. Çünkü Devlet Başkanı Gomez, kendi grubu ile, kimseye danışmadan Portekiz'i yönetmeyi sürdürecektir: Bu kez çoğalacak olan tutuklamalarla, yeni baskılarla..

Türk çalışanlar ve aydınlar birliği, bu deneyi de ibretle izlemelidir.

ÖRGÜTTEN HABERLER

ZONGULDAK ŞUBE KONGREMİZ YAPILDI

Necati Acar başkan

Zonguldak Şubemizin 6.dönem olağan genel kurul toplantısı 21 Eylül 1975 Pazar günü yapılmış ve Şube Başkanlığına Necati Acar getirilmiştir. Kalabalık bir işçi ve konuk topluluğunun izlediği kongrede Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş'ta hazır bulunmuştur.

Yapılan yoklama sonunda, kongrenin yapılacağı salonda delege çoğunluğunun hazır bulunduğu anlaşılmış ve Şube Başkanı Şenol Kılıç Belginer'in açış konuşmasıyla kongre çalışmalarına, başlamıştır. Gündem gereğince divan oluşturulmuş ve Divan Başkanlığına Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş, ikinci başkanlıklara Ankara 1. Nolu Şube Başkanımız Cihan Erdem ile Ankara 2. Nolu Şube Başkanımız İsmail Önal, yazmanlıklara da Genel Merkez Danışmanlarımızdan M. Naci Tunçel ve Genel-İş Emek Yazı İşleri Müdürü Hasan Mert getirilmiştir. Divan üyelerinin yerlerini almalarından sonra, 1 dakikalık saygı duruşu yapılmıştır. Daha sonra raporların okunmasına geçilirken verilen bir önerge ile raporların, daha önce delegelere dağıtıldığından okunmasına gerek olmadığı belirtilmiştir. Önerge oylanmış ve kabul edilmiştir. Bunun üzerine raporların eleştirisine geçilmiştir.

Söz alan delegeler çeşitli konularda ki görüşlerini dillendirdikten sonra, Şube Başkanı Şenol Kılıç Belginer eleştirileri yanıtlamak üzere söz almıştır. Belginer'in yanıtlarından sonra konukların konuşmalarına geçilmiştir. İlk sözü alan Zonguldak Belediye Başkanı Belediye Gelirleri Yasasının çıkarılmayışını eleştirmiş bu nedenle belediyelerin çok güç durumlarda kaldığını belirtmiştir. Belediyenin içinde bulunduğu ekonomik olanaksızlıklardan yakınan Belediye Başkanı, "size verebildiklerimizle övünemiyorum, aksine yerin dibine batmak gerekir, demiştir. Daha sonra uzun süren konuşmasında çeşitli konulara değinen belediye başkanının konuşmasını bitirmesinden sonra Tez Büro-İş Sendikası Zonguldak Şube Başkanı ve Sosyal-İş Sendikası Zonguldak Şube Başkanı kısa birer konuşma yapmışlardır.

Konukların konuşmalarını tamamlamalarından sonra, Divan Başkanlığını da yapmakta olan Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş bir konuşma yapmış ve sendikamızın çalışmaları hakkında delegelere bilgi vermiştir. Andaş yaptığı konuşmada, "Türk-İş sendikamıza karşı ve işçi sınıfına karşı bir ihanetin içine girmiştir bu nedenle geçtiğimiz aylar içinde Türk-İş'ten ayrılma kararı aldık. Bugün Türkiye'de binin üstünde sendika vardır. Bunlardan bir kısmı Türk-İş içinde, bir kısmı DİSK içindedir. Bir kısmı da bizim gibi bağımsız sendikalardır. Türk-İş'in aidat ödeyen 480 bin dolayında üyesi vardır. DİSK'e aidat ödeyen üye sayısı 300 bin dolayındadır. Geriye kalan 2 milyon sendikalı işçi bağımsız olarak sürdürmektedir mücadelesini.. Bizim Genel-İş olarak istediğimiz ve önerdiğimiz şudur: Bütün sendikalar tek bir çatı altında toplanalım ve bugünlerde işçi sınıfına karşı daha iyi birleşmesini bilen sermaye karşısında daha da güçlü olalım. Önümüzdeki günlerde bütün sendikalara bir çağrı yaparak bu önerimizi bildireceğiz. Gelecek yanıtlara göre de hareket edeceğiz. " demiştir. Andaş daha sonra çeşitli konulardaki görüşlerini de açıkladıktan sonra konuşmasını bitirmiş ve gündemin son maddesi olan seçimlere geçilmiştir.

SEÇİMLER

Yönetim kuruluna Burhan Yücel (Başkan Vekili), İzzet Kefeli (Muhasip), Taylan Kurtulmuş (Sekreter), Sami Emram (Eğitim Sekreteri), Mehmet Delibalta ve Salim Demirci (Üye) seçilirken aynı kurulun yedek üyeleri de İbrahim Öztoprak, Alaattin Yiğit, Kemal Kestek, Ali Tanrıkulu, Şaban Uzun ve Yusuf Ertan olmuştur.

Selahattin Ayvaz, Orhan ve Ali Çiloğlu Denetim Kuruluna, aynı kurulun yedek üyeliklerine de Recep Doğan Erol Bilgican ve Aydın Çatar seçilmişlerdir.

Onur Kuruluna Nihat Ayçiçek, Mustafa Kesim ve Hayati Algan seçilirken, Ayhan Özdilmen, Ramazan Aydın ve Sadullah Sağlam Onur Kurulunun yedek üyeleri olmuşlardır.

Genel-İş EMEK, Zonguldak Şubemizin yeni seçilen yöneticilerini kutlar kendilerine çalışmalarında başarılar diler.

Kongrede birlik ve beraberliği isteyen delegelerden bir başka grup.

Zonguldak Şube Kongremize katılan delegeler, kongre çalışmalarını izlerken görülüyorlar.

işçiler diyor ki...

BİF ve Türkiye Genel-İş Belediye işçisinin temsilcisi olamaz

Son günlerde belediyelerde çalışan işçilerin gerçek temsilcisi olduğunu açıklayan bir federasyon kurulmuştur. Bu federasyonu oluşturan sendikalar neden kuruldular acaba, bunu hiç düşündünüz mü? Bu federasyonun kuruluş amacı, sarı oldukları her gün daha açık olarak ortaya çıkan Türk-İş yöneticilerinin isteklerini yerine getirmek içindir.. Bunların amacı, biz belediyelerde çalışan tüm işçilerin gerçek temsilcisi olan devrimci GENEL-İŞ'i yıpratmaktır, bölmektir, parçalamaktır. Patronların işçiler üstünde sürdürdükleri sömürüyü çoğaltmaya yardımcı olan, patronların düdüğünü öttüren Türk-İş, sınıf bilincine ermiş işçilerin yenilmez gücü karşısında günbe gün erimektedir.. İşte bu gerçeği gördükleri için, düdüğünü öttürdükleri sermaye sınıfına daha yararlı olabilmek ve belediye işçilerinin örgütlendiği devrimci GENEL-İŞ'i parçalamak için böyle bir federasyon kurmuşlardır.

Bu federasyonun (BİF) kurucusu olan sendikalardan Türkiye Genel-İş'in bir genel başkanı var ; bu pek sayın ! genel başkan daha önce de Tümtis'in genel sekreterliğini yapmıştır. Türkiye Genel-İş'in Genel Başkanı Bay Hüseyin Pala, işçiden tamamen kopmuştur. İşçiye genel grevi çok gören bir zattır. İşçiyi yalnız aidat ödeyen bir topluluk olarak düşünmektedir. İşçinin sınıf bilincini kavramasına, yasal ve doğal haklarına sahip çıkmasına karşı olan bir kişidir. Bu tür sendikacılar, işçinin siyasal bilince kavuşmasına karşı çıkarak, işçi sınıfının iktidarını engellemek istemektedirler. Bunlar patronların isteği ile kurulmuştur. Bu nedenle de işçinin emeğini patronlara peşkeş çekmek için çaba göstererek biz, belediye işçilerini parçalamak istemektedirler. Bu gibi sendikacılar, bu tür davranışlarıyla bizleri bölerek patronların "Böl ve Yönet" ilkesine hizmet etmektedirler.

Fakat Bay Hüseyin Pala ve onun gibi düşünen işçi sınıfına ihanet içinde olanların bu davranışları, biz belediyelerde çalışan işçilerin, emekçilerin karşısında dayanamayacaktır. İşçi düşmanı olan Pala ve arkadaşları en kısa sürede bilinçli ve inançlı belediye işçisinden gereken dersi alacaktır.

Ülkemizde çalışan tüm belediye işçileri, işçiyi aidat makinası olarak gören, ekonomik ve siyasal olanak sağlayan bir araç olarak gören sarı sendikalara ve bizleri bölmeyi amaçlayan sarı sendikacılara unutamayacakları bir ders vereceklerdir. O günler yakındır.

Yaşasın belediyelerde halkına hizmet götüren tüm işçiler, tüm emekçiler.

Yaşasın onun gerçek temsilcisi GENEL-İŞ

Kahrolsun belediye işçilerini parçalayarak, patronlara tutsak etmek isteyen sarı sendikalar, işçi sınıfı hainleri.

Genel Başkanımız Abdullah BAŞTÜRK'ün çağrısı:

İŞÇİLER Bİ

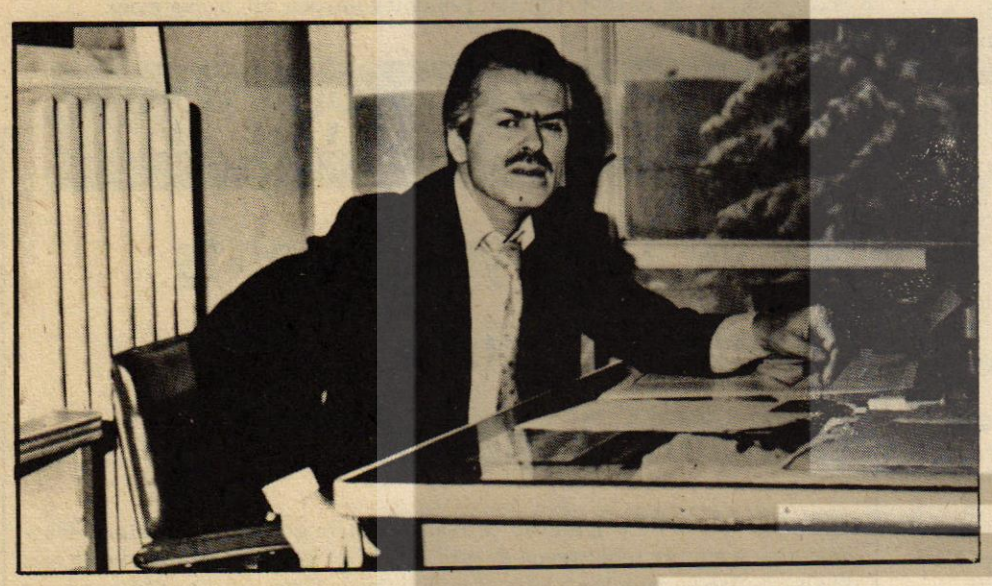

SENDİKAMIZ GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK, TÜRKİYE'DE FAALİYET GÖSTEREN TÜM SENDİKALARA, FEDERASYONLARA ve KONFEDERASYONLARA BİR ÇAĞRI YAPARAK, İŞÇİ SINIFININ TEK BİR FEDERASYONDA ve 16 SENDİKADA TOPLANMASINI ÖNERMİŞTİR.

Baştürk'ün Sendikalara, Federasyonlara ve Konfederasyonlara yaptığı çağrı ve önerilerin tam metni aşağıdadır:

Tarih boyunca işçi sınıfının baş ve temel parolası İŞÇİLER BİRLEŞİNİZ olmuştur.

Dünya İşçi Sınıfı hareketinin dışında düşünülmeyecek olan Türk İşçi Sınıfının: kapitalizm ve onun en yüksek aşaması olan emperyalizm ve bunların varlığının temel nedeni olan sömürü karşısında birleşerek, tek ve güçlü bir örgütte toplanıp ağırlığını duyurmasından başka çıkar yol yoktur.

Ülkemizde işçi sınıfı hareketinin görünümü, ülkemizin görünümü, ülkemizin ve halkımızın dünya halkları yanındaki durumu nedir, buna kısaca değinmekte yarar vardır:

Türkiye'de bugün egemen olan güçler, sermayeden yana güçlerdir. Bu güçlerin elindeki ülke, çağdaş uygarlık çizgisinin, gerisine düşmüş, kalkınmasını sağlayamamış, azgelişmişlik sürecini aşamamıştır. Halkımız, sağlığından eğitimine, beslenmesinden konut sorununun çözülmesine ve sosyal güvenliğe kavuşmasına kadar insanlık onuruna yaraşır her şeyden yoksundur. Ülkemiz, bu koşullar altında, işsizliğin, iş güvensizliğinin at koşturduğu bir ortamda; yoksul, ulusal bağımsızlığı bile ipotek altında, eli kolu bağlı bir ülke görünümündedir.

Bu ortamda, kapitalist sınıfların körüklediği ve sömürüye temel teşkil eden eşitsizlik, dengesizlik, sınıflararası uçurum, ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel alandaki dışa bağımlılık gün geçtikçe azalacağına, artmaktadır.

Ülkemizin ve halkımızın bu çıkmazdan kurtularak, silkinip kalkınabilmesi, Atatürk tarafından başlatılan ve yönü gösterilen devrimlerin, halkımızın özlemini, çektiği sonuçlara ulaştırılması ve çağdaş uygarlık düzeyine erişebilmesi için gerekli birikim ve enerji, çıkarcı ve sömürücü sermaye çevreleri ile bunlara yandaş politik örgütler elinde tüketilip gitmektedir.

En yüce değer olan emeğin bilinçli üreticileri durumundaki işçi sınıfımız, ülkemizin bu yürek karartıcı durumu ve gidişi karşısında, kurtuluş yolunu bilmesine karşın bugünkü dağınıklığı nedeniyle çaresiz ve güçsüz bir görünüm içindedir.

Ülkemizin içinde bulunduğu ve çözülmemiş bir biçimde ortada duran sorunların hızlı ve bilinçli bir düzeyde çözülebilme yolları vardır. Bunu gerçekleştirebilmenin baş koşulu ise işçi Sınıfımızın tarihinde ve dünya işçilerinin deneylerinden yararlanarak, devlet yönetiminin her kesiminde söz ve karar sahibi olacak bir biçimde ağırlığını ortaya koymasıdır.

Ancak bu yolladır ki kalkınma sorunu; emekten yana bir kalkınma, kapitalist olmayan bir kalkınma yönteminin uygulanması ile İşçi Sınıfının bilimsel öncülüğünde çözülebilir.

Bugün artık her bilinçli işçi, işçi sınıfı olarak verilecek uğraşının, işçi sınıfının bilimi ve tarihsel öncülüğünde, emekçi sınıf ve tabakaların iktidar olması için verilmesi gerektiğini görmektedir. Bu uğraş; emperyalistlere, onların yerli işbirlikçileri olan kompradorlara, montajcılara, ithalat ve ihracatçılara, banka ve sigortacılarla tutucu bürokratlara karşı verilecek bir kavgadır. Bu kavgadan kaçmak, Türkiye'nin bugünkü döneminde, işçi sınıfına ihanetin belgelenmesidir.

Ve gene ülkemizde bilinçlenmiş işçi ve emekçi kesimleri görmektedir ki, sorunların çözümlenmesi, ancak, tüm bağımsızlığı sağlanmış, toplumcu ve kalkınma sorununu adaletli bir biçimde çözmeye yönelmiş bir düzenin var olmasıyla olanaklı kazanabilir.

Bu yoldaki ilk adım da, ekonomik alanda olduğu gibi, yönetimin her alanında emekten yana, emekçilerin yönetim ve denetimde söz ve karar hakkının var olduğu planlı toplumcu bir kalkınma yöntemi uygulamakla atılabilir.

Böyle bir düzende elbetteki ağır sanayi, yeraltı kaynakları, ithalat, ihracat, bankalar, sigortalar, büyük ulaşım gibi ekonomiye canlılık veren önemli kesimler, yönetiminde işçi sınıfının söz ve karar hakkı bulunan Devletin elinde olacaktır.

İşçi Sınıfı bilmektedir ki, ancak böyle bir düzende insanın insana kulluğu, sömürü ve eşitsizlik ortadan kalkar.

Elbette ki bu amaca ulaşabilmek için toprak reformu bir aldatmaca olmaktan çıkarılacak ve yurt çapında gerçekçi bir toprak devrimine dönüştürülecek, elbetteki kooperatifleşme ülke çapında yaygınlaştırılacaktır. Daha da özeti, üst yapı devrimleri ile toplumumuz oyalanıp uyutulmayacak, alt yapı devrimleri sürekli biçimde gerçekleştirilecektir.

İşçi Sınıfımızı emekçi sınıf ve tabakaların ve de Türk Halkının yararına, bütün bunları gerçekleştirebilmek için kendi içinde birleşmek ve gücünü ortaya koymak zorundadır. Bu birleşme ve güçlenme sözde kalacak bir birleşme ve güçlenme olmalı, inançtaki bu birlik, eyleme dönüştürülmelidir. Böylece, Türk İşçi Sınıfı, tarihi ve bilimsel görevini mutlaka üstlenmelidir.

Halbuki, günümüzde görülen manzarası ile, İşçi Sınıfı, darma dağınıktır. Bu umut kırıcı durumu ortadan kaldırmak, şimdiye değin süren gecikmelere ve gereksiz çekişmelere bir son vermek zamanı gelmiş ve geçmektedir.

Bugün artık, "zararın neresinden dönülürse kârdır" anlayışı ile hareket etmek, yeni ve güçlü adımlar atmak durumundayız.

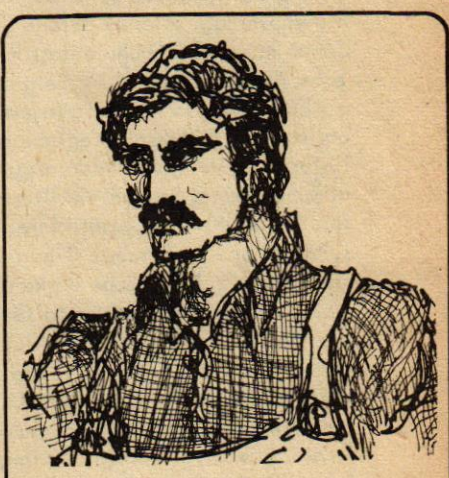

GÜN OLA, DEVRAN DÖNE,
UMUT YETİŞE
DAĞLARININ, DAĞLARININ
ARDINDA,
DEĞİL ÖYLE YOKSULLUKLAR, HASRETLER,
BİR TEK BAŞAK BİLE DARGIN KALMAYACAKTIR,
BİR TEK ZEYTİN DALI
BİLE YALNIZ...
SIKIYSA YAĞMASIN YAĞMUR,
SIKIYSA UYKUDAN UYANMASIN DAĞ.
BU YÜREK, NE GÜNE VURUR...

Ülkemizde, çalışan nüfusun üç milyona yakın kişisi işçi niteliğindedir. Sigortalı işçi sayısı ise, ancak birbuçuk milyon kişi civarındadır.

Türkiye'de bugün sayıları 1000'e yaklaşan sendika vardır. Bunlardan toplu pazarlık yapmak ve toplu sözleşme imzalamak olanaklarına sahip olanlar ise 500 kadardır. Ülkemizde, İşçi Sınıfını temsil iddiasındaki iki büyük konfederasyon bile, an-

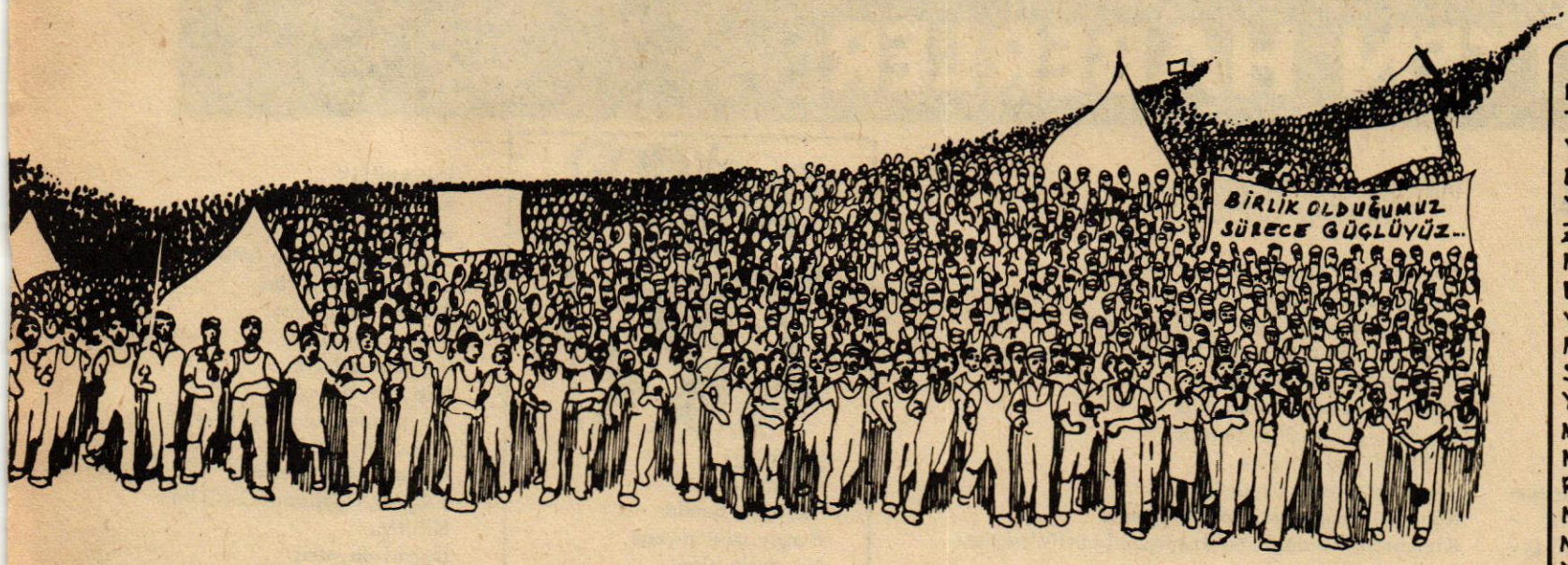

TOPLUMU KAVRAMAMIZ, ŞU ÇALKANTILAR İÇİNDEKİ DÜNYADA NELER OLUP BİTTİĞİNİ ANLAMAMIZ, YERİMİZİ BİLMEMİZ, EZİLMENİN, SÖMÜRÜLMENİN KADER OLMADIĞININ BİLİNCİNE VARMAMIZ VE EZİLMEYE, SÖMÜRÜLMEYE SON VERİP, DÜNYAYI DEĞİŞTİREBİLMEMİZ İÇİN, ÖNCE SINIF SORUNUNU KAVRAMALIYIZ, SINIF ANAHTARINI KULLANMASINI ÖĞRENMELİYİZ.

VE BİRLEŞİP TEK BİR YUMRUK OLMALIYIZ...

RLEŞİNİZ!

cak, 700 bin kadar sendikalı işçiyi bünyelerinde bulundurabilmektedir. Bağımsız sendikalardaki üye işçi sayısı ise ancak 300 bin civarındadır. Buna karşılık, ülkemizdeki sigortalı işçi sayısı bir buçuk milyon dolaylarındadır. Tarım kesiminde ise henüz bir milyondan fazla işçi örgütlenmemiştir.

Salt bu rakamlar göstermektedir ki, Türkiye işçi sınıfı büyük çoğunluğu ile örgütlenmemiştir. Örgütlenenler ise darma - dağınıktır. Bu duruma artık bir son vermek gerekmektedir. Türkiye'de enflasyon salt ekonomimizde değil, sosyal yaşantımızda da mevcuttur. Ve bugünkü çirkin sendikacılık anlayışı sürdükçe de kaçınılmazdır.

Bütün bu gerçekler gözler önüne serildiğinde ülkemiz işçi sınıfının tüm birey - lerine, tüm sendikalara, üst düzeydeki işçi kuruluşlarına hiç bir ayırım gözetmeden o lanca inancımızla sesleniyoruz:

1. Ülkemizin içine düşürüldüğü kısır döngüyü mutlaka kırmak zorundayız.
2. Emekçilerin tümünü sosyal güvenlik, şemsiyesi kapsamına sokmak görevimiz olmalıdır.
3. İşçi sınıfının sömürü kadar büyük bir düşmanı olan ve yurdumuzda giderek yaygınlaşan faşizan yönetim ve saldırılarına karşı cephe almak durumundayız.
4. İşçi sınıfının ekonomik çıkarlarının ancak siyasal mücadele ile birlikte yürütü - lebileceğinin ve başarıya ulaşacağının bilincindeyiz.
5. Türk işçi sınıfının sol doğrultudaki birikimini tek bir örgütte değerlendirmeli - yiz.

Bütün bunları gerçekleştirebilmek için işçi Sınıfının tarihi görevi çizgisinde, TEK KONFEDERASYON VE İŞKOLLARI ESASI ÜZERİNDE KURULMUŞ 16 SENDİKADA, BİRLEŞMEYE MECBURUZ.

Türk İşçi Sınıfının değerli temsilcileri,

Yukarıdaki önerilerimiz ve çağrımız doğrultusundaki görüşlerinizi, en geç 12 Ekim 1975 tarihine kadar yazılı olarak yanıtlamanızı diler, saygılar sunarım.

İŞÇİ'YE ÇAĞRI

Kalk kardeşim bak şu dağlara !
Bu ne heybet yan yana
Sıralananda kayalar..
Bak şu akan sulara
Güldür güldür, koca ırmakta
Paralanıp hem erimiyor mu yapraklar..

Bak bu ırmak !
Oluşmadı mı küçücük derelerden
Sular ta gelmiyor mu nerelerden;
Bu ırmak bu dağlar şu deniz
Değil mi büyümüş
Biraraya gelen zerrelerden..

Kalk ver elini sende erimeden
Güçlenelim tutunarak birbirimizden
"Bir elin nesi var, bin elin sesi "
Dememiş mi atalar, uzat ki elini
Güçlensin daha da sendikamız ;

Duysun para babaları bir daha!
Bak güçsüz değiliz artık;
Kalk! Çaktır selamını HALK'tır, gel
Başka değil davamız ezelden beri HAK'tır...

MESUT ULUOCAK

İşçi sınıfı, kendi sınıf bilincine varmadıktan sonra, işsizler ordusuna her gün yenileri katılacak.. Emek sömürüsü sürüp gidecektir.. TÜM EMEKÇİLER BİRLEŞİNİZ...

BİLMEK GEREKİR Kİ...

FAŞİZM, BÜTÜN GÜCÜYLE SENDİKALARIN BİRLEŞMESİNİ ENGELLEMEYE ÇALIŞMAKTA, İŞÇİLERİN HERTÜRLÜ MÜCADELENİN DIŞINDA KALMALARI İÇİN BÖLÜNMESİNE, PARÇALANMASINA ÇALIŞMAKTADIR.

KİME NE!..

Ben emekçiyim
Emeğimin hakkını
Nasıl, nerden alacağımı arıyorum
Sen emekçisin
Emeğinin hakkını alamıyorsun.
Neden duruyorsun o zaman
Olalım seninle birlik
Bizimde gücümüz artar
İstersen beraber ölürüz.
Ziyanı yok böyle yaşamanın
Dersen
Siz bilirsiniz o zaman
İster esir yaşa, istersen hür
Zor emekçi kardeşim, çok zor
Onlara bakma karınları tok
Neden sorsun senin derdini
Lâkin ben, sen, o, biz değil mi
Onları yapan şişko
Ama onlar, şimdi başka alemin
İnsanları
Rüyalarında görseler bizden
Korkarlar belki.

ÖRGÜTTEN HABERLER

ANKARA'DA EĞİTİM SEMİNERİ YAPILDI

Sendikamız işyerleri düzeyinde eğitim seminerleri düzenlemektedir. Ankara Belediyesi işyerlerinde yapılan seminerlere temsilciler ve baş temsilciler katılmışlardır. Ayrıca bütün işçilere eğitici filmler gösterilmiştir.

Ankara Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğünde yapılan seminerde binlerce işçiye eğitici filmler gösterilmiş, temsilcilere çeşitli konularda bilgi verilmiş, ders anlatılmıştır.

Doç. Dr. Osman Nuri Koçtürk, seminerde insanın sosyal yapısını işlemiş, siyasal ve biyolojik konuları anlatmıştır. Ekonomik mücadelenin tek başına yeterli olamayacağını anlatan Koçtürk, ekonomik mücadelenin yanı sıra siyasal mücadele verilmesinin gerektiğini söylemiş, kapitalist sistemde işçi sınıfının nasıl uyutulduğunu anlatmıştır.

BAŞSAĞLIĞI

Isparta Belediyesi Temizlik İşlerinde çalışan Sendikamız üyesi Abidin Kaya, geçirdiği mide ameliyatı sonunda kurtulamayarak aramızdan ayrılmıştır.

Eylül'ün 19'unda rahatsız olduğu midesinden ameliyat edilen Abidin Kaya'nın ölümü Isparta'da, mesai arkadaşları arasında ve sendikamız topluluğunda büyük üzüntü yaratmıştır.

Genel-İş EMEK, merhuma Tanrıdan rahmet, kederli ailesi ile yakınlarına, mesai arkadaşlarına ve tüm dostlarına başsağlığı diler.

MEHMET ALİ EKDİ

Konya Belediyesine bağlı Fen İşleri Müdürlüğünde şoför olarak çalışan Sendikamız Üyesi Mehmed Ali Ekdi, geçirdiği mide kanseri ameliyatı sonunda aramızdan ayrılmıştır.

Doktorların bütün gayretlerine, rağmen kurtulamayan Ekdi'nin ölümü haberi büyük üzüntü yaratmıştır.

Mesai arkadaşları arasında dürüstlüğü ve çalışkanlığı ile tanınan Mehmet Ali Ekdi'ye Tanrıdan rahmet, kederli ailesine, dost ve akrabalarına, mesai arkadaşları ile tüm dostlarına başsağlığı diler, acılarını paylaşırız.

Genel-İş EMEK,

(Amerikan ilişkileri dolayısıyla)

KARDEŞİME MEKTUP

Haklıymışsın kardeşim
Geç de olsa anladım
Ne güzel söylermişsin "Tilkiden dost
Amerikalıdan post olmaz " diye
"Ve NATO mato hikâye
Mal vermez bunlar veresiye
Kandırıp gönderdiler derdin
MEHMED'imi Kore'ye."
Şimdi anlıyorum, üzgünüm
Kanı akıtılmış zavallının boş yere.
Kızıyordun kardeşim haklıymışsın İncirlik'tekilere
Bar bar bağırdığında:
"Gelmesin Altıncı Filo
Kirletecekler İzmirimi diye"
Yaktığında, otomobilini Commer'in
Ve hele Abanoz Sokağı badanalandığında
Anlamalıydım ben taşın sert olduğunu
Dost dost dediklerimin namert olduğunu;
Oysa; sana hakaret ettim komünist de dedim kardeşim
Özür dilerim, haklıymışsın yerden göklere...

Mesut ULUOCAK

HÜRRİYET

Neşe sende
Mutluluk bende
Herşey gönlümüzce
Ne mutlu bize
Nereye baksam
Güneş parlıyor
Sevinçli halkın,
Yüzü yanıyor
Yaşamak güzel şey
Hem gönlümüzce herşey
Ne isteyebiliriz tanrıdan
Verdiği herşey,
Çıkarmıyor hatırdan

Hürriyet YILMAZ

İNSAN'LIK

Ben, neyim, ne?
Ben: İNSAN'ım..
Düşünen, gören ve işiten.
Bende: Mantık var.
Bende: Yapım var.
Ben, sen ve onlar
ve, yan kollarım.
Hep, ben'siniz...
Siz, benden ayrı değilsiniz.
Ben, evet, Ben:
Var eden bir gücüm..
YAŞAM'ı yaşatan: GÜCÜM:
BENİM.
Uygarlığa varış
EVREN'e EGEMEN olacak:
BEN'im.
Kötülüğü yok edecek,
ÖZGÜR'lüğü getirecek
Yokluğu, YOK, edecek,
BEN ve BEN'im..
ÇÜNKÜ :
BEN ; İNSAN'ım...

Ahmet TURHANERİ
ADANA

SANDIK BAŞINA GİTMEMEK BİZİ SÖMÜRENLERE YARAR

Çilekeş ve kahırlı meslekdaşlarım, Cumhuriyetin 52. yılındayız..

Hani Anayasanın açık hükmü olan "angarya yasaktır" ilkesi.. Hani o Anayasanın "her çalışan dinlenme hakkına sahiptir" ilkesi.. Hani o "kimse yaşına, gücüne cinsiyetine uygun olmayan bir işte çalıştırılamaz" ilkesi.. Hani o Anayasanın açık emri olan "çalışanların insanca yaşamaları sağlanır" diyen hükmü.. Hani o Anayasanın "herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir" hükmü.. Hani toplu sözleşme ve grev hakkı.. Ve hani o Anayasanın "çalışanların insanlık haysiyetine yaraşır bir ücret elde etmesi için tedbir alınır" hükmü ?...

Her çalışan toplu sözleşme ve grev hakkını kullanır denmesine rağmen, büyük kentlerimizde veya yurdumuzun herhangi bir yerinde bugüne kadar bir kapı ve kalorifer işçisinin toplu sözleşme yaptığı veya grev hakkını kullandığı görülmemiştir. (Toplu işyerlerinde çalışanlar hariç) Her çalışan, insanca yaşayabilmesi için adaletli bir ücret alır denmesine rağmen, özel sektörde olsun, kamu sektöründe olsun, iktisadî devlet kuruluşlarında olsun çalışan diğer işçi kardeşlerimizle aramızdaki ücret dengesizliği kapanmıyacak kadar büyük ve sonsuz bir uçurum gibidir.

Kapıcı ve kaloriferci arkadaş görülüyor ki, yukarıda saydığımız haklar diğer bütün işçilere tanındığı gibi, yasalarca bizlere de tanınmıştır.. Şimdi, kendi kendimize soralım; biz kapıcı ve kaloriferciler gerçekten bu haklarımızı kullanabiliyor muyuz, bu haklar bizlere tanınıyor mu? Maalesef hayır...

Angarya yasaktır denmesine rağmen, bizim 24 saatimizin tümü angarya ile geçmektedir. Hem de tüm çoluk çocuğumuzla birlikte.. Her çalışan dinlenir denmesine rağmen, bizim dinlenme saatimiz yoktur, günün 24 saatinde de görev yaparız. Kimseye yaşını ve gücüne uymayan iş yaptırılmaz denmesine rağmen, bizim eş ve çocuklarımızda bizimle birlikte çalıştırılır ve ezilirler. Çalışanların insanca yaşamaları sağlanır denmesine rağmen, asgari ücret bile ancak yüzde beşimize uygulanır. Geriye kalanlarımıza asgari ücret verilmez. Bir yıl ile 30 yıl kıdemi olan kapıcılar arasında hiçbir ayrıcalık yoktur. Bir yıllık ta 30 yıllık ta aynı ücreti alır. Durum bu olunca nerede kaldı bizim insanca yaşama olanağımız? Herkesin sosyal güvenliği sağlanır denmesine rağmen, 25-30 yıllık bir kapı ve kalorifer işçisinin üç-beş yıllık sigortası ya vardır, ya da yoktur.. Ancak yüzde onumuz sigortalıyız, yüzde doksanımız bu güvenceden yoksundur.

İş mevzuatında işçinin yaptığı iş orada kalmasını gerektiriyorsa, o işveren o işçiye rahat edebileceği uygun bir ikâmetgah verir diye açık hüküm olmasına rağmen, bizim oturduğumuz yerler yürekler acısıdır. Bir oda verilir bizlere. Tuvaleti içindedir, mutfağı içindedir. Ya kalorifer kazanının bitişiğine ya da mazot tankının koltuğuna sıkıştırılırız çoğu kez. Çoluk çocuğumuzla birlikte hayatımız her an tehlikededir. Her çalışan kıdemine göre ücretli sene izini kullanır, hafta tatili yapar, dini ve ulusal bayramlarda tatil hakkını kullanır diye açık yasa hükümleri varken, haklarımızı.. Hafta tatili yapalım dedik mi, şu sözlerle karşılaşırız: Kaloriferi yak, sabah servisini yap, karını ve çocuklarını da zile basıldığında yukarı koşacak şekilde hazır bulundurursan gidip izin kullanabilirsin, deniliyor. Böyle hafta tatili görmediyseniz görünüz işte ! Senelik izinimizi kullanalım dedik mi, bu kez de şu sözlerle karşılaşıyoruz: Karın ve çocukların sen yokken senin görevini yapabilirse, onları yerine bırak, yok eğer yapamazlarsa kardeşin, baban varsa onlardan birini getirirsin. O da yoksa ücretini kendin vermek üzere işleri yapabilecek güvenilir, teminat verebilecek bir işçi bul yerine koy git iznini kullan. İşte biz böyle hafta tatili, böyle sene izini kullanıyoruz. Karşı karşıya bulunduğumuz bu haksızlık, adaletsizlik ve sinsice oyun MC hükümetinin uyguladığı aksak politikanın eseridir. Vurgun ve yağma amacıyla bir araya getirilmiş bir ortaklığın meyvesidir. Bu cep çi ve çıkar çevresi hükümet iktidarda kaldığı sürece, bir çare bulma olasılığımız yok demektir. MC hükümeti "kimsenin ağzının tadını bozdurmayacağız" diyor, buna dair söz veriyorlar bize.. Oysaki bizim ağzımızın tadı yok! Olmadığına göre de ezilen, sömürülen yoksul halka, işçiye, köylüye, tüm emekçilere karşı, ağzının tadı olan bir avuç mutlu azınlık, egemen güçler düşünsün bunu.

Biz emekçilerin sırtından geçinen bir avuç mutlu azınlığa işaret ediyor olmalı MC hükümeti.. Evet kapı ve kalorifer işçisi, çilekeş kardeşlerim, şöyle bir an çevremize bakalım, yukarıda sayıp döktüğümüz, alamadığımız haklarımız kimler tarafından engelleniyor. Kimler tarafından göz yumuluyor bütün bunlara? Öğrenelim ve bu engeli yıkalım.. Bu doğal haklarımızı kullanalım. Bu engeli yıkacak cihazın direksiyonu seçim günü sandık başıdır. Seçimlere katılmamak, siyasi partilerden küsmek, kendi ayağımıza baltayı vurmak demektir.. Seçime katılmazsak bu ancak sermaye savunucularının, yani sağcı-sömürücü partilerin işine yarar. Seçimlere katılacağız. Böylelikle, ağzı salyalı ABD emperyalizmini ve onun yerli ortaklarının bekçiliğini yapanları vereceğimiz oylarla indireceğiz aşağı.. Çok uluslu şirketlerin, finans kapitalin, toprak ağasının, tefeci bezirganın, aracı ve vurguncuların çıkarına hizmet eden sağ siyasi partileri hezimete uğratmalıyız.

İşçi, köylü, memur, yoksul halkımız ve tüm emekçilerin çıkarlarını savunan, haklarına sahip çıkan Cumhuriyet Halk Partisi'ne oylarımızı verelim. Onu vereceğimiz oylarla zafere ulaştıralım. İşte bu nedenle tüm kapı ve kalorifer işçisi kardeşlerimi, kör düğümlerin ve tüm sorunlarımızın çözüm günü olan seçimlerde sandık başına çağırıyorum.

Mustafa PAKER
Kapı ve Kalorifer İşçisi
İSTANBUL

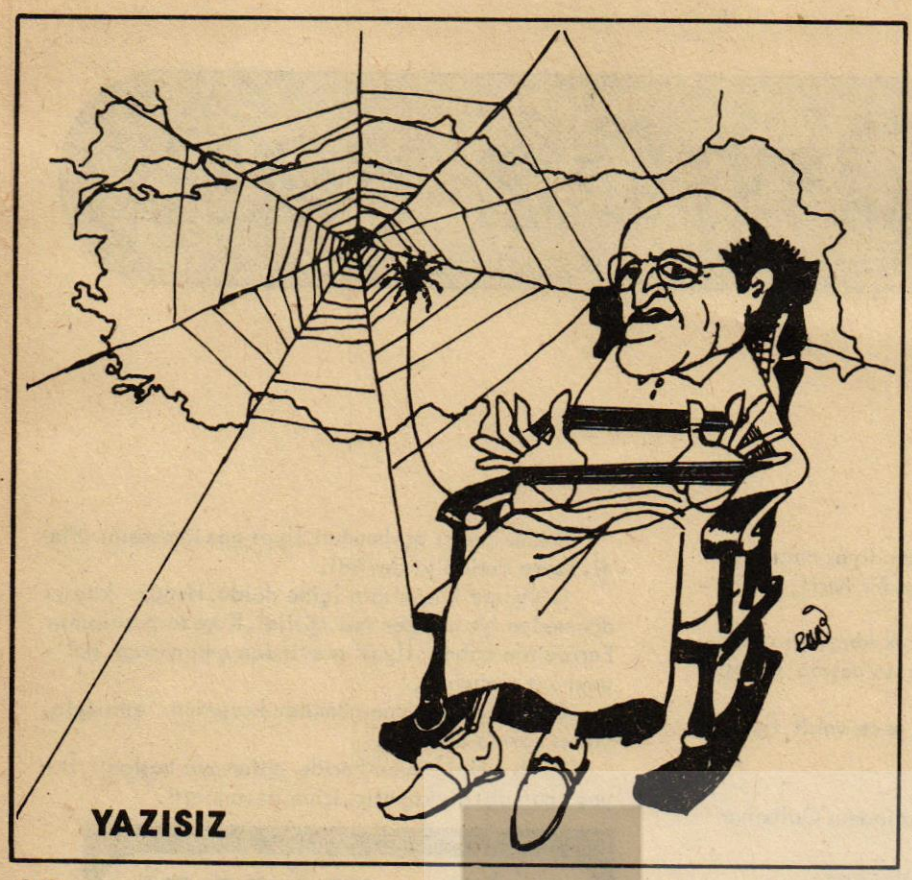

YAZISIZ

ÜTOPYACI SOSYALİSTLER

Sosyalizm, kapitalizmin tersine, üretim araçlarında özel mülkiyetin yerine ortak mülkiyetin, kâr için anarşik üretim yerine, kullanım için planlı üretimin bulunduğu bir sistemdir.

Sosyalizm fikri, yeni değildir. Kapitalist sistem, sanayi devriminin başlaması ve fabrika sisteminin gelişmesi ile daha yeni güçlenmeye başladığı zaman yetersizliği, israfı, akla aykırı oluşu ve adaletsizliği, düşünen insanlar için besbelliydi.

Aşağı yukarı 1800 yıllarında başlayarak, İngiltere ile Fransa'da, kapitalizmin kötülükleri, broşürler, kitaplar ve konuşmalarla halka anlatılmaya başlanmıştı. Böyle eleştiriler daha önceden 16. Yüzyılda ve bunu izleyen yüzyıllarda da vardı. Ne var ki, bu konuyu ilk ele alanlar, genellikle izleyicileri bulunmayan, bir başına düşünürlerdi. Ama 18. Yüzyılın hemen başlarında durum değişmişti. İngiltere Robert Owen'a, Fransa'da Charles Fourier ile Kont Henry de Saint- Simon a bir bakıma öncü sosyalistler denilebilir. Çünkü bunların her birinin çevresinde, önemli ölçüde bir sosyalist hareket gelişmiştir. Bunların kitapları geniş ölçüde okunmuş, konuşmaları büyük dinleyici topluluklarını çekmiş ve bunların aracılığı ile sosyalizm fikri, Amerika gibi uzak ülkeler de dahil olmak üzere, başka üykelere de yayılmıştır.

Bunlar toplumun o günkü durumunu suçlamakla, kötülemekle yetinmiyorlar, daha da ileri giderek, toplumun nasıl olması konusunda her biri kendine göre, dikkatli düşünülmüş planlar üzerinde epeyce zaman ve çaba harcıyorlardı.

Her biri, geleceğin ideal toplumunun, kendilerine göre görüntüsünü canlandıran ve en ufak ayrıntılara kadar inen bir manzarasını çizmiştir. Bunların kendilerine özgü ütopyaları birbirine hiç benzememekte ve belirli ayrıntılarda farklı olmakla beraber, hepsinde ortak bir temel bulunmaktaydı.

Bunların ütopik planlarının hepsinde, en önemli ilk ilke, kapitalizmin ortadan kaldırılmasıydı. Kapitalist sistemde, yalnız kötülük olduğu görüşündeydiler. Bu sistem müsrif, adaletsiz ve plansızdı. Oysa bunlar, yeterli ve adaletli olan planlı bir toplum istiyorlardı. Kapitalizmde çalışmayan bir azınlık, üretim araçlarına, sahip olduğu için konfor ve lüks içinde yaşıyordu. Ütopyacılar, üretim araçlarının ortak mülkiyetinde güzel bir hayata giden yolu gördüler. Böylece hayali toplumlarında, çalışan çoğunluğun üretim araçlarının sahipliği yoluyla konfor ve lüks içinde bir hayat sürmelerini düşündüler.

Bu sosyalizmdi ve bu ütopyacıların hayaliydi.

Bu Ütopyacılar için bir hayal, bir rüya olarak kaldı, çünkü bunlar, nereye gitmek istediklerini biliyorlardı; ama buraya nasıl gidileceği konusundaki fikirleri çok bulanıktı. İdeal bir toplumun bir planını yapmanın, güçlüleri ya da zenginleri, yahutta her ikisini yeni düzenin doğruluğuna ve güzelliğine inandırarak çekmenin, bu düzenin küçük bir denemesini yapmanın ve işin bundan ötesini onu gerçekleştirecek olan bu uysal kimselerin, sağduyusuna bırakmanın yeterli olacağına inanıyorlardı.

Ütopyacıların saflıkları şuradaydı ki, planlarını gerçekleştirmek için başvurdukları gruplar, çıkarları bakımından düzeni değiştirmek şöyle dursun, onu olduğu gibi korumakta yararı olan gruplardı. İşçi sınıfının girişeceği politik ve ekonomik eylemleri kabul etmemekle, toplumdaki güçlerin işleyişi konusunda da aynı anlayışı gösteriyorlardı. Onlara göre, işçilerin bir sınıf olarak örgütlenmesi ile değil, yalnız bütün insanların iyi niyeti ve anlayışı ile yeni topluma ulaşılabilecekti.

Hayali örneklere göre, minyatür toplumsal deneylere girişmekle başarıya ulaşabilecekleri düşüncesi de aynı derecede gerçek dışıydı.

O sırada bile, önceden görülebileceği gibi, "kapitalist sefaletin bulanık denizi ortasındaki mutluluk adaladı" başarısızlığa uğramaya tutsaktı. Kapitalist sistem, dünyanın geri kalan kısmı ile ilişkileri kesilmiş küçük, kabuğuna çekilmiş topluluklara bölünemezdi.

Ütopyacı sosyalistler, kapitalizmin yarattığı sert ve insafsız çevreye şiddetle tepki göstermiş insanseverlerdi. Kapitalist sisteme karşı geçerli ve yerinde eleştireler yöneltmişler, daha iyi bir dünyanın kurulması için planlar hazırlamışlardır. Bunlar yeni kutsal kitaplarını yayarlarken, soruna bir başka açıdan yaklaşan kişiler çıkıyordu ortaya.

İŞÇİ SINIFINA ÇAĞRI

ilhami soysal

"...İşçi sınıfının tarihî görevi çizgisinde, tek konfederasyon ve işkolları esası üzerinde kurulmuş 16 sendikada birleşmeye mecburuz."

Dünkü basında yer alan, "İşçi sınıfının tüm bireylerine, tüm sendikalara, üst düzeydeki işçi kuruluşlarına hiç bir ayırım gözetmeden" seslendiği belirtilen bir bildiride, şu yukarıya aktardığımız çağrı yer alıyordu.

Ülkemizin tüm işçi sınıfını kapsayacak tek konfederasyon ve bunun altında işkolları düzeyinde 16 sendika...

Açıkça ve yüreklice söylemek gerekir ki, ilk anda göle yoğurt mayası çalıp da, ya tutarsa hesabına yatan Nasreddin Hoca fıkrasını pek fazla anımsatan bu çağrı, olumlu yankılar ve sonuçlar yaratır da gerçekleşirse bu ülkenin kaderi değişebilir.

BİR SAYIM VE DÖKÜM

Ana ilkesini, yani Türkiye'deki sendika sayısını 16'ya indirmek ve tüm işçi sınıfının, bu sınıfı gerçekten temsil edecek tek bir konfederasyon çatısı altında birleştirmek ilkesini yukarda yineleye yineleye yazdığımız çağrıda söze şöyle başlanıyor :

"Tarih boyunca işçi sınıfının baş ve temel parolası, (İşçiler Birleşiniz!) olmuştur. Dünya işçi sınıfı hareketinin dışında düşünülemeyecek olan Türk işçi sınıfının ; kapitalizm ve onun en yüksek aşaması olan emperyalizm ve bunların varlığının temel nedeni olan sömürü karşısında birleşerek, tek ve güçlü bir örgütte toplanıp ağırlığını duyurmasından başka çıkar yol yoktur."

Salt işçi sınıfı açısından değil, Türkiye'nin geleceği bakımından da bir dönüm noktasının başlangıcı olabilecek bu gerçekçi çağrıda, herkesin bilmesi gereken bir de sayım döküm var.

YÜREKLER ACISI DAĞINIKLIK

İşçi sınıfını sen değil ben temsil ederim kavgasındaki iki büyük konfederasyon dışında, bağımsız sendikaların en büyüğü ve güçlüsü Genel-İş'in, işçi ve sendikacı niteliği, politikacılık niteliğinden çok daha önde gelen Genel Başkanı İstanbul Milletvekili Abdullah Baştürk'ün başka bağımsız sendikalarla birleşip bir üçüncü büyük konfederasyon ya da bağımsız güçlü bir federasyon oluşturma yerine tüm işçi sınıfını birleştirme kavgasına girmesi, işçi sınıfındaki bilinçlenmenin yoğunluğunu göstermesi bakımından ayrıca ilginçtir.

Baştürk, çağrısında, "Ülkemizde çalışan nüfusun üç milyona yakın kişisi işçi niteliğindedir" dedikten sonra, asıl yaraya, şimdiye kadar görmezden gelinmiş bir yaraya parmak basıyor. Türkiye'de, işçi niteliğindeki kişilerin ancak yarısının sosyal sigorta kapsamında olduğunu belirterek, işçi sınıfının yürekler acısı dağınıklığını somut rakamlarla gösteriyor.

BİN BAŞLI GÜÇ

Genel-İş Genel Başkanı tarım kesimindeki, bir milyonu aşkın işçi niteliğindeki kişinin ve öteki kesimlerden yarım milyon işçinin her türlü sosyal sigorta kapsamı dışında kalmasının yanında, sigorta kapsamı içinde yer alan ve sayıları birbuçuk milyona yaklaşan işçinin yarım milyonunun da sendika üyesi olmadıklarına dikkat çekiyor.

Yani sözün kısası şu ki, Türkiye'de üç milyon işçi var, bunların ancak bir milyonu, örgütlüdür, sendika üyesidir, geri kalan iki milyon işçi başıboştur, dağınıktır, diyor.

Türk işçi sınıfının ancak üçte birinin sendikalaştığını belirten Baştürk, ülkemizdeki sendikalaşmanın da bir sendika enflasyonuna ve dolayısıyla, başı-sonu belirsiz sendika ağalığına yol açtığını şu rakamla ortaya koyuyor:

"-Türkiye'de bugün, sayıları bine yaklaşan sendika vardır."

BÜYÜKLERİN BÜYÜKLÜĞÜ

Bin sendikadan, ancak 500 kadarının toplu pazarlık ve sözleşme yapma olanağına sahip olduklarını, üç milyonluk işçi sınıfını temsil iddiasıyla aralarında didişen en büyük iki konfederasyonun ikisinin birden ancak 700 bin kadar işçiyi temsil ettiklerini bağımsız yüzlerce sendikanın da 300 bin civarında işçiyi örgütleyebildiklerini belirten Genel-İş Genel Başkanı, "Türkiye işçi sınıfı büyük çoğunluğu ile örgütlenmemiştir. Örgütlenenler ise darmadağınıktır. Bu duruma artık bir son vermek gerekmektedir." diyor.

Abdullah Baştürk'ün bu çağrısına kulak vermemek olanak dışıdır: "İşçi sınıfının ekonomik çıkarlarının ancak siyasal mücadele ile birlikte yürütülebileceğinin ve başarıya ulaşacağının bilincindeyiz. Ülkemizin içine düşürüldüğü kısır döngüyü mutlaka kırmak zorundayız" denen bu çağrıya bin sendika ve özellikle Türk-İş ve DİSK Konfederasyonlarının ne türbir yaklaşım gösterecekleri, önümüzdeki günlerde görülecektir.

Göreceğiz bakalım kim gerçekten işçi sınıfının çıkarlarından yanadır, kimler de işçi sınıfının tarihî ve bilimsel görevine ihanet içindedir... Göreceğiz, çünkü çağrı şimdiye dek görülenler gibi, lâfa dayanan bir çağrı değil, ortaya eylem koyuyor. Süre koyuyor, 12 ekime kadar görüşlerinizi açıklayın, bu görüşlerin ışığında toplanıp görüşelim birleşelim diyor...

(Yeni Ortam'dan 26.9.1975)

EN YÜCE DEĞER EMEKTİR

bir öyküm üz var...

bekir yıldız

KUMA

O gün yunmak sırası kadınlardaydı. Kentin sayısız kahvesi, kocaman çarşısı, yüzlerce damına karşılık bir hamamı vardı. Bu bakımdan vakit, horozların ağzından yeni kurtulmuş olmasına rağmen, hamam doluydu.

Gülbahar, soyunup içeri girdi. O hem yunacak, hem de kocasının dileğini çözümleyip, karara bağlayacaktı.

Gülbahar, yirmi beş yılını yeni tüketmiş, tombul neşeli bir kadındı. Aklı pek sulak sayılmazdı. Fakat bu kent için, yeter de artardı bile...

Kurnaların başında, iki büklüm olmuş çıplak bedenlere takılı, tanıdık bir baş aradı. O Feride'yi arıyordu... Üç - beş dakika sonra buldu onu. Yanına sokuldu.

Feride, el değmemiş kelebek, koklanmamış güldü. Yaşı, onsekizinden iki yıl beride olmasına rağmen, alımlı ve satımlıydı.

Gülbahar, Feride'ye sordu :

- Ne vakit geldiy bacım ?

Feride, bacaklarını keselemeyi durdurdu:

-Namazın ardından abla.

-Ben geç kalmışam. Emme benim meramım yanmak değil zaten... Anlıysan değil mi?

Feride'nin yüzü daha çok kızardı. Başını öne yıktı. Sesi hamamın uğultusunda zor işitildi:

-He... Habarım var. Anlamışam.

Gülbahar, bakışlarını, onun siyah, uzun saçlarından körpe memelerine, oradan da beyaz ve dolgun bacaklarına taşıdı. Feride'de, herşey yerli yerinde ve güzeldi. Fakat Gülbahar'ı en çok bu güzelliğin sakladığı başka bir şey ilgilendiriyordu.

Gülbahar da yıkanmaya başladı. Bedenine bulaşan kocasının pisliğini temizliyor, böyle bir pisliğe batmamış olan Feride'nin bedenine, ara sıra imrenerek bakıyordu. Bazan ruhunda tarif edilmez bir çalkanma oluyor, bugüne dek kendisine yapışan kocasının, yakında kendi bedeninden kopup, Feride'nin şu taze memelerini, dolgun bacaklarını, altına alacağını düşünüyordu.

Fakat yüreğini kavuran bu kıskanma, ötelere gitmeden ufalanıyordu. Çünkü kendisi kocasına yıllar - dan beri bir çocuk verememişti. Bu eksikliği Feride' nin ortadan kaldıracağını aklına getirince, yüreğine su serpiliyor, evin içinde dolaşacak bir çocuğun mutluluğundan, kendisine de pay çıkarıyordu. Çünkü, Feride'yi dölliyecek adamın, her zaman yarısı kendisine ait olacaktı.

Gülbahar, kurnanın başından biraz öteye kaydı. Sonra Feride'yi de yanına çağırdı. İki kadın, bir adamın üzerine, konuşmaya hazırlandılar.

Gülbahar sordu :

-Akarın, kokarın var mı bacım? Bilisen ya, ikimizin kaderi bire ineceğ. Her şeyi konuşmak doğru olur. Öyle değil mi?

Feride, bir türlü utancını yırtamıyordu. Kelimeler su gibi akmadı :

-Yok... Abla... Ağzım, ağzım heç kokmaz.

-Eyi... Evde ikimizden başka kimse yoktur bacım. Bilisen, İlyas öksüz bir heriftir. Kafa kafaya verip gül gibi yaşamak mümkündür.

-He... Niye olmasın abla?

-Ben diyem ki madam bir evin işini paylaşaca - ğız, sen esvab yursan, ben de aş pişirirem.. Ne diyacaktım? He... İlyas dolmayı çok sever. Ben eyi yapamıyam. Dolma olanda sen pişirirsen. E mi?

-He, abla...

-Ne zaman kaçacağsan? Babay, kardaşıy da püskullü belâ ha !..

Feride'nin gönlündeki nasırlı korku birdenbire debreşti. Gözleri yaşlandı. Fakat bu korku, aşkla giriştiği savaşta, üç beş dakika sonra gücünü yitirdi:

-İlyas'la tarlada konuşmuşam, kardaşım silâh altına düşer düşmez kaçacağam. Ve de ben uyuyamıyam. Hem korkuyam, hemin de seviniyem. Acep o da beni seviy mi ?

Gülbahar güldü :

-Sen sevmeyi bir yana it bacım. İlyas önce uşak ister... Uşak oldu mu, gerisi kolay. Bir herif, iki avrada yeter de artar bile...

Sustular. İlyas'ın aşkı, bir çocuk karşılığı paylaşılmıştı. Az sonra, iki kadın kurnanın başına yanaşıp birbirlerini keselediler.

Birkaç hafta sonra candarma, gece vakit, İlyas'ın evine dayandı :

-Kapıyı açın !.. Tez!..

Kapı aralıklanmadı. Ancak ardından, Gülbahar 'ın ince sesi duyuldu :

-Kimdir o ? Gece vakti ne istersen?

-Candarma... İhbar var...

-Niyeymiş?..

-Sen hele kapıyı aç bacım.

-Herifim evde yoktur. Açamam.

-Ben candarmayım. Hükümet adına açacaksın. Dedim ya, ihbar aldım.

Kapı bir parçacık aralıklandı. Gülbahar'ın başı, karanlığın içinde belirdi. Fakat o kapıya yeterince aralık vermek istemiyordu. Candarma çıkıştı:

-Açsana bacım, herkesin işi gücü var.

-Ocağımda ne arıyacağsan!..

-Kocanı... Kız kaçırmış !..

Gülbahar, önce alt dudağını dişledi. Sonra kurnazca sordu :

-Kız kaçıran herif evde mi olurmuş?

-Kızla beraber eve geldiğini görmüşler.

-Viş... Hangi yere giresice uydurmuştur bu yalanı, Gel bak ağam.

Kapı yeterince açıldı. Candarma içeriye girdi. Küçük bir hol, karşılıklı iki odayı birleştiriyordu. Holün diğer kapısı da arkadaki kocaman bir avluya açılıyordu.

Candarma, odalara girmek istedi:

-Her yanı arıyacağım, bacı. Önce odaları...

Gülbahar odalardan birisinin kapısını açtı :

-Sen bilirsen ağam. Di bak... Emme bu boşuna bir çabadır. Kız kaçıran evli herif evde mi olurmuş? Kimbilir şimdi, hangi ine sokulmuşlardır... Ya... Ve de hükümat aklı bunca eksik midir ağam, ben evimde, üstüme varacağ kumayı saklar mıyım...

Candarma odaları aradı. Sonra avluya açılan kapıya yaklaştı.

Gülbahar, birkaç adım yürüdü. Candarmanın yanına vardığında sesi parçalıydı.

-Oralığda heç bir şey yoktur, candarma ağa. Heç birşey... Helâ mela...

Candarma kapıyı açtı. Kocaman avlu karanlık doluydu, orayı da aradı. Sonra umutsuz:

-Eyi, dedi. Demek gören yanılmış.

Ve çıkıp gitti.

Gülbahar bir solukta avluya çıkıp, helânın kapısı önüne vardı :

-Çıkın, dedi. Candarma gitti. Eyi ki aklına helâ düşmedi.

Feride'yle İlyas dışarı çıktılar. Her üçü de, korkuyu yeterince kovalıyamamışlardı.

Fakat İlyas, bütün engellere meydan okumaktan geri durmadı:

-Gülbahar, dedi. Sen bu gece babayın evine get. Madem, candarma bizi buralıkta bulamamıştır. Demek istiyem ki, biz evde olmadığımıza göre, sen gece vakti yalnız kalamazsan. Seni gören evi boş beller. Hıı.. Ne deyisen? Eyi akıl değel mi?

-Sen bilirsen ağam. Emme siz de çırayı yakmıyasız ha !.

-Yok !..

Bu sıra, Feride'nin başı önce düşmüştü. Bir yandan korku, bir yandan da ilk gecenin utancı, aşkına siyah lekeler çalmıştı.

Avludan hole geldiler. Gülbahar çarşafını giymeğe başladı. İlyas'la Feride de diğer odaya geçtiler. Bir müddet ayakta durdular. İlyas karşısında, utanan, korkan genç kıza arzuyla bakıyordu. Bu sıra Gülbahar'ın sesi duyuldu :

-Ben gidiyem, çırayı söndürün.

Sokak kapısı açılmadan, İlyas gaz lâmbasını üfledi. Sonra Feride'yi devirdi.

Gülbahar karanlığın içine doldu. Henüz köşeyi dönmeden bir mavzer sesi işitildi. Köşede pusukuran Feride'nin babası, İlyas'ın evinden çıkan kara göl - geyi kızı sanmıştı.

Gülbahar, göğsüne gömülen kurşunun etkisiyle, yolun çatına devrildi.

Silâh sesini duyan Feride ağlamaya başladı. İlyas onun ağzını kapatıp, işine devam etti.

ŞİİR KÖŞESİ

BÜYÜKLER ve KÜÇÜKLER

Yemeğin de lâfı mı olurmuş, kusar insan.
Bu adamlar karınlarını daha şimdi doyurdular.

Küçükler çekip gitmeli bu dünyadan,
çekip gitmeli, almadan tadını küçükler
şöyle yağlı tarafından güzel bir parça etin.

Akşamları çok yorgunlar, halleri yok
nereden gelip nereye gittiklerini düşünmek için

Onlar, dağları ve deryaları
bir kere olsun görmemişlerdi
bitirdikleri gün ömürlerini şu yeryüzünde.

Küçükler yoksulluklarını düşünmedikçe
hiç biri çıkar yol bulamayacaklar,
ama hiç bir çıkar yol,
yoksullukları kafalarına dank demedikçe.

BİRGÜN GELECEK

Bir gün gelecek, zaman bizim olacak, bizim.
Bütün düşünürlerini okuyacağız bütün çağların.
Bütün ustaların bütün tablolarını göreceğiz.
Bütün maskaralara kırılacağız gülmekten.
Arkadaş olacağız bütün kadınlarla.
Ve bütün insanlara
öğreteceğiz gerçeği.

İYİ ADAMA BİR İKİ SORU

Anladık iyisin,
ama neden iyi?
Seni kimse satın alamaz,
eve düşen yıldırım
satın alınır mı ki?
Anladık dediğin dedik,
ama dediğin ne?
Doğrusun, söylersin içindekini,
ama içindeki ne?

Esirgemezsin gözünü budaktan,
ama kime karşı?
Dolusun bilgelikle,
ama yararı kime?
Gözetmezsin kendi çıkarını,
gözettiğin kiminki?
Dostluğuna diyecek yok,
ama dostların iyi mi?

Şimdi bizi iyi dinle:
Düşmanımızsın sen bizim.
Dikeceğiz seni bir duvarın dibine.
Ama madem bir sürü iyi yönün var,
dikeceğiz dibine iyi bir duvarın.
İyi tüfeklerden çıkan iyi kurşunlarla vuracağız seni
sonra gömeceğiz iyi bir kürekle iyi bir toprağa.

bertolt brecht

ZITLARIN BİRLİĞİ ve ÇATIŞMASI

Materyalist diyalektiğin özü. Metafiziğin aksine diyalektik doğadaki "şey"lerin ve olayların olguların kendilerinde var olan iç çelişmelerle niteledikleri, gelişme ve değişmelerin kaynağının bu iç çelişmeler olduğu gerçeğine dayanır. "Şey"leri durgun halde, herbiri çevresinden soyut olarak ele alırsak dikkatimiz onların iç çelişmelerine yönelmez. "Şey"leri ve olayları aralarındaki iç bağlılıklar, hareketler, değişmeler ve evrim içinde ele aldığımız zamandır ki çelişmeleri hesaba katmak durumuna gireriz. Var olan herşey hayata gelir, evrimleşir ve sonunda ölüp gider. Eski ile Yeni, ölmekte olan ile doğmakta olan, ömrünü yaşayıp tamamlamış olanla önünde geniş gelişme ufukları olan arasındaki mücadele, evrim sürecinin itici gücünü oluşturur.

"Şey"lerin içindeki çelişik unsurları ve bu çelişik unsurların açığa vurduğu gelişme biçimlerini inceleyerek olayları diyalektik bir tarzda anlıyabiliriz, yani doğup gelişme ve ölüp gitme koşulları içinde kavrayabiliriz.

Zıtların birliği koşullara bağlı, geçici ve nisbi duğu halde zıtların çatışması, hareket ve evrim gibi, mutlak ve süreklidir. Aynı anda zıtlar karşılıklı olarak hem birbirini iter, reddeder, hem de birbirine nüfuz eder, birbirinin içine girerler. "Anti- tezin iki kutbu, olumlu ve olumsuz, birbirlerine karşıt oldukları kadar, birbirinden ayrılamazlar da ... Ve bütün karşıtlıklarına rağmen karşılıklı olarak birbirlerinin içine girerler."

Kapitalist üretim tarzı hem işçi sınıfını, hem de burjuvaziyi doğurmuştu. Sistemin çerçevesi için de bu ikisi birbirine öylesine bağlıdırlar ki, kapitalist üretim tarzının bu iki sınıfından biri olmadan kapitalist üretim tarzı, yani kapitalizm var olamaz. Ama gene de bu iki sınıf birbirini kabul etmez, iter, reddeder ve birbiri ile sürekli ve barışmaz bir çatışma içindedir.

Çağdaş fiziğin gösterdiği gibi atom pozitif ve negatif elektrik yüklü zerreciklerin birliğidir. Bu zerrelerin karşılıklı olarak birbirinin içine girmesiyledir ki atomun fiziksel ve kimyasal nitelikleri tanımlanabilmektedir.

Hayat ta çelişmeli bir süreçtir; hücrelerin aralıksız ölümü ve yenileşmesi ile, çelişmelerin aralıksız meydana gelmesi ve çözümlenmesi ile belirlenir, ayırd edici niteliği bulur.

Zıtların birliği ve çatışması kanunu toplum olaylarının incelenmesinde büyük bilimsel önem kazanır. Sınıflı bir toplumdaki mücadelelerin ve birbirine zıt eğilimlerin kaynağının hayatın maddi koşulları karşısında birbirinden farklı sınıfların varlığı olduğunu ilk kez bilimsel sosyalizm göstermiş tir. Bilimsel sosyalizm göstermiştir. Bilimsel sosyalizm bütün sınıflı toplumlarda tarihi güdücü ileri itici, kuvvetinin sınıf mücadelesi olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Çelişmelerin üstesinden gelmek, birbiri ile bağdaşmasına olanak olmayan zıtları, karşıtları barıştırmaya çalışarak değil, fakat şu ya da bu ilkeler dizisi lehinde mücadele edilerek mümkün olabilir.

Zıtların birliği ve çatışması kanunundan, İşçi Partilerinin siyaset ve taktiklerin bakımından çok önemli sonuçlar çıkar.

Zıtların, karşıtların çatışması ve mücadelesi çelişmelerin çözümlenmesinde kesin ve tayin edici yol olduğuna göre bilinç, irade ve disiplin gibi öznel faktörlerin önemi de kendiliğinden meydana çıkar. Çelişmelerin yenilmesi gerekir, çelişmeler, üstesinden gelinmek için vardır; yoksa onlardan, korkulsun diye değil. Çelişmelerden korkulmaz, korkulmamalıdır.

Evrim zıtların çatışması ve bu çatışma çözümlenmesi yolu ile olduğuna göre şu halde "kapitalist sistemin çelişmelerini gizlememeli, tersine açığa çıkarmalı ve çözümlemeliyiz. Sınıf mücadelesini kontrol etmeğe ve ılımlılaştırmağa çalışmamalı, tersine onu mantıki sonucuna ulaştırmaya çalışmalıyız. İşte bu nedenledir ki siyasette yanılmamak için taviz vermez bir sınıf siyaseti izlenmelidir.."

ÜRETİCİ KUVVETLER

Maddi "şey"lerin üretimini sağlayan aletler, avadanlıklar, makinalar, ham maddeler, fabrikalar, binalar, toprak; bu üretim araçlarını harekete geçiren, çalıştıran "insan" insanın bu üretim faaliyetinde kullandığı, birikmiş üretim bilgisi ve tecrübesi. Bunların hepsine birden üretici kuvvetler denir. Başka bir deyişle üretici kuvvetler üretim araçları, bu araçları kullanarak üretim yapan insan ve insanın üretim tecrübesi ve iş itiyatlarıdır. İnsan emeğinin verimliliği üretici kuvvetlerin ulaştığı tarihi gelişme aşamasına bağlıdır. Üretici kuvvetlerin tarihi gelişme aşaması ise insanın doğa üzerindeki hakimiyet derecesini gösterir. Üretici kuvvetlerin ve bunların gelişme derecesinin toplumun hayatı bakımından önemi buradadır. İlkel toplumun "vahşi" üyesinin yaşamasını, onun ok ve yayını ve taş baltasını öteki ilkel aletlerini bilip göz önünde tutmadan düşünemeyiz, anlayamayız. Bunun gibi makinaları ve bunları çalıştıran işçileri göz önünde tutmadan çağdaş kapitalist düzeni ve bugünkü insanların yaşamasını anlayamayız. Üretici kuvvetlerin evrimi, ki herşeyden önce üretim alet ve araçlarının evrimi demektir, üretim tarzının gelişmesinin temelinde yatar. Bu gelişme de bütün üst yapıda gelişmelere yol açar. İlk önce üretim ilişkileri değil, üretici kuvvetler değişir. Devrimci unsur, üretici kuvvetlerdir. Üretici kuvvetler arasında da ilk değişen ve ötekilerinin de dönüşümünü zorunlu kılan, üretim araçlarıdır.

Kapitalist düzende üretici kuvvetlerin evrimi, üretimin toplumsal niteliği ile bu toplumsal üretimin ürünlerinin mal edinilme tarzının özel kapitalist niteliği arasındaki temel çelişmeden doğan derin çelişmeler zemini üzerinde cereyan eder. Sosyalist düzende ise üretici kuvvetler halkın maddi ve kültürel düzeyini yükseltmeye yöneltilmiş, uyumlu bir büyüme ve gelişme içinde olmaları bakımından sınırsız olanaklara sahiptirler.

emekçinin sözlüğü

EKONOMİ POLİTİK

Eski Yunanca" oikonomia" ve "politéia" kelimelerinden yapılmıştır. "Oikonomia" kelimesi de "ev, idare" anlamına gelen " oikos" ve "kanun" demek olan "nomos" kelimelerinden yapılmıştır. "Politéia" nın anlamı sosyal kuruluş, organizasyondur.

Ekonomi Politik terimi ancak 17. Yüzyıl başında kullanılmaya başlandı. Ekonomi politik, sosyal bilimlerin bir parçasıdır; insan toplumunun değişik gelişme aşamalarında sosyal üretimin ve maddi zenginlikleri üleşme esasları nın kanunlarını inceler. Üretim, biri teknik biri sosyal iki yüzü vardır. Üretimin teknik yüzünü fizik, kimya, metalürji, mekanik, tarım bilgisi vb. tabii bilimler ile teknik inceler. Ekonomi politik ise üretimin sosyal yüzünü, süsyal üretim içinde insanların birbiri ile ilişkilerini, yani ekonomik ilişkileri inceler. Ekonomi politik üretimle değil, üretimde insanların sosyal ilişkileri ile, üretimin sosyal yapısı ile ilgilenir: Üretim ilişkilerini üretici kuvvetlerle karşılıklı etki ilişkileri içinde ele alır ve inceler.

Ekonomi politik, bir bakıma, bir tarih bilimidir: Tarihen belirli toplum biçimleri içinde maddi üretimi, çeşitli üretim tarzlarına özgü ekonomik kanunları tetkik eder.

Ekonomi politik önce üretim ve değişimin her gelişme aşamasına ait özel kanunları incelerve ancak bunu tamamladıktan sonradır ki üretim ve değişimin, her hal ve sürede yürürlükte olan genel kanunlarını kurabilir.

Fizik, kimya ve benzeri gibi doğa bilimlerinden farklı olarak ekonomi politik, toplumun ekonomik düzenini incelemek için denemelere, yani bir sürecin kendi içinde tetkikini önleyen olayları kenara iterek laboratuvar deneylerine girişemez. "Ekonomik biçimlerin analizinde mikroskoptan ve kimyanın getirdiği reaktiflerden yararlanılamaz; alet olarak kullanılabilecek tek kuvvet- burada -tecrittir."

KABA EKONOMİ POLİTİĞİN DOĞUŞU

Bu isim, bu akım temsilcilerinin ekonomik olayların dış görünüşünü anlatmayı, ekonomik olaylarla ilgili ilmi bilginin yerine koymalarından doğmuştur. Kapitalizmin gelişmesi ve sınıf mücadelelerinin ağırlaşmasıyla klasik burjuva ekonomi politiği yerini bu yeni akıma bıraktı. Buyeni akımın bütün yaptığı, kapitalizmi uygun ve kabul edilebilir biçimde sunmak, çelişmelerini ört bas etmektir. Vulgaire iktisatçılarken dilerinden önce gelen iktisatçıların, özellikle Adam Smith'in görüşlerinde bilimsel olan herşeyi red, bilimsel olmayan herşeyi de kendilerine mal ettiler.

Kaba iktisatçılar değer'i, "sarfedilen emek süresinin belirlediği" görüşünün karşısına klasik burjuva ekonomi politiğinin daha önce red etmiş bulunduğu bir dizi tezler koydular. Örneğin, fiyatın temelinde değer'in olduğunu fark

etmemiş görünen arz ve talep teorisini ileri sürdüler: Bir metaın fiyatını başka bir metanın fiyatıyla açıklamaktan başka birşey olmayan "üretim giderleri"düşüncesini ortaya attılar ki bu aslında birkısır döngü içinde dönmekti; fayda teorisini çıkardılar ki bu metaların değerini onların "kullanma değeri" ile anlatmaya çalışıyordu, oysa birbirinden farklı metaların kullanma değeri, nitelik (kalite) bakımından birbirinden farklıdır, ve nicelik bakımından da kıyaslanamayacakları için meta fiyatlarını belirleyemez.

Kaba iktisatçılar çalışma özgürlüğünü savunma örtüsü altında sendikalara, toplu sözleşmelere, grevlere karşı şiddetli bir mücadele yürüttüler. 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren bunlar, burjuva ekonomi politiği üzerinde rakipsiz bir egemenlik kurdular.

BİRAZDA GÜLELİM

(Cevat ÖZER — İstanbul)

ADAY!

Bağımsız milletvekili adayı seçime katıldığı bölgede iki ay kalmıştı. Karısı:

— Hayatında benden başka bir kadın daha olduğunu biliyordum zaten! diye bağırdı.

Kanunsuz Sultan Süleyman

Devletlû
Haşmetlû
Azametlû
Ve de
Kerametlû
Kanunsuz Sultan Süleyman
Kanundan haberin var mı?

Devrimler devriliyor
Defterler dürülüyor
Memurlar sürülüyor
Bundan haberin var mı?

Açılıyor tekkeler
Örtülüyor takkeler
Yüce Devlet üstüne
Yapılıyor «şaka» lar
Ondan haberin var mı?

Basılıyor mitingler
Kuruluyor hep ringler
Güpegündüz her yerde
Çarpışıyor tüm renkler
Oyun'dan haberin var mı?

Çobanlığın var fakat
Gölge yerden buldun tat
Koçlarda ses yok ama
Kurtlar durmuyor rahat
Koyundan haberin var mı?

Az gidiliyor
Uz gidiliyor
Düz gidiliyor
Yitirilmiş
İz gidiliyor
Yönden haberin var mı?

Sözüm yok sola sağa
Fiyatlar aştı dağa
Kumaş yıldızlardadır
Balık çıktı kavağa
Gelir'ler kaplumbağa
Gider'lerse bir boğa
Kömür kara altındır
Odundan haberin var mı?

Kimi kitap yazıyor
Ali Cengiz üstüne
Kimininse evinde
Haciz haciz üstüne
Kimisi de sürünür
Her yerde diz üstüne
Kimi de oturuyor
Kentlerde köz üstüne
Kiminin yaşantısı
Köyde öküz üstüne
Noksandan haberin var mı?

Şevketlû
Ve de
Şirketlû
Ve de
Servetlû
Ve de
Şöhretlû
Kanunsuz Sultan Süleyman
Kendinden haberin var mı?

Yaşar Hâdi ÖNDER

Ayrılık belirtisi

İki kadın dertleşiyorlardı. Biri:

— Kocamla aram hiç iyi değil, dedi. Daha evlendiğimizin ertesi günü onun beni sevmediğini anladım...

— Nasıl anladın bunu? diye diğeri sordu.

— Kahvaltıda, benden gazeteyi istedi ve evlenme ilânları sütununu okumaya başladı.

İKİ MİLYON

Bir parti konuşmacısı propaganda yapıyordu çıkmış kürsüye. Bir zaman konuştuktan sonra, en heyecanlı bir yerde sözü değiştirerek:

— Bizi tutanların sayısını biliyor musunuz muhterem kardeşlerim, dedi. İki milyon, tam iki milyon...

Sözünü sürdürecekti ki, kalabalıktan bariton bir ses:

— Yarın çekiliyor, Millî Piyango!... diye bağırdı.

TATİL

İki eski arkadaş bir tatil günü vapurda karşılaştılar. Aralarında konuşmaya başladılar:

— Ben kışlarımı hep İzmir'de geçiriyorum. Ya sen nerde geçiriyorsun?

— Valla ben yazları İzmir'de geçiriyorum.

— Yaaa, bir sebebi mi var?

— Evet var tabii, çünkü oraları yazın daha kalabalık oluyor. O zaman da dilencilikten daha fazla kazanıyorum.

YILLANMIŞ DUMAN

Küçük Murat, elinde bir şişeyle, sigara içen babasının yanına gelip:

— Babacığım, der, sigara dumanlarını şu şişenin içine toplar mısın...

Babası, «Olur oğlum» diyerek, içine çektiği dumanı şişeye vererek onu doldurur ve ağzını kapatır. Oğluna uzatarak:

— Merak ettim Murat'çığım, ne yapacaksın bunu şimdi? diye sorar.

Murat, şişeyi alıp giderken yanıt verir:

— Hiiç. Mahzene koyup yıllandıracağım. Büyüyünce de misafirlerime, yıllanmış sigara dumanı ikram edeceğim!...

Boy yarışı

İki Korsikalı konuşuyorlardı. Biri:

— Bizim ailede herkes çok uzun boyludur, dedi. Örneğin bir kuzenim var, öylesine uzundur ki boyu, ayaklarına bakarken hep başı döner! Öteki güldü:

— Bu söylediğin de bir şey mi sanki?... Bizim ailede daha uzun boyluları var. Örneğin, bir yeğenim var, Ocak ayının başında ayakları üşüse, Aralık ayının sonunda aksırır!

Konsültasyon

Ölüm halindeydi hasta. Ama başucunda üç doktor vardı, konuşuyorlardı:

— Kalb mükemmel.

— Karaciğerle böbrekler de sağlam.

— Sinirler ve beyin örnek denecek sağlıkta.

İçini çeken hasta, güç işitilir bir sesle:

— Aman ne iyi, ne iyi, diye mırıldandı. Desenize sapasağlam ölüyorum!

Çelenk

Çarşıda karşılaştı iki kadın. Biri:

— Başınız sağ olsun, dedi. Genç yaşta kocanızı kaybettiniz demek!

Diğeri şaşkın cevap verdi:

— Ne münasebet! Kocam ölmedi ki... Sapasağlam duruyor!..

— Öyle mi?... Peki ısmarladığım çelengi ben ne yapacağım şimdi?

Şaraba zam

Saturnin gazinoya gitmişti. Ismarladığı şarabı içtikten sonra hesabı istedi. Garson hesaba bir bardak fazla şarap yazmıştı.

— Nasıl olur bu? diye sordu. Hükûmet şarabın fiyatına zam yapılmayacağını her yerde ilân etmedi mi?

— Olabilir dedi garson. Şaraba zam yapılmadı ama, suya yapıldı!

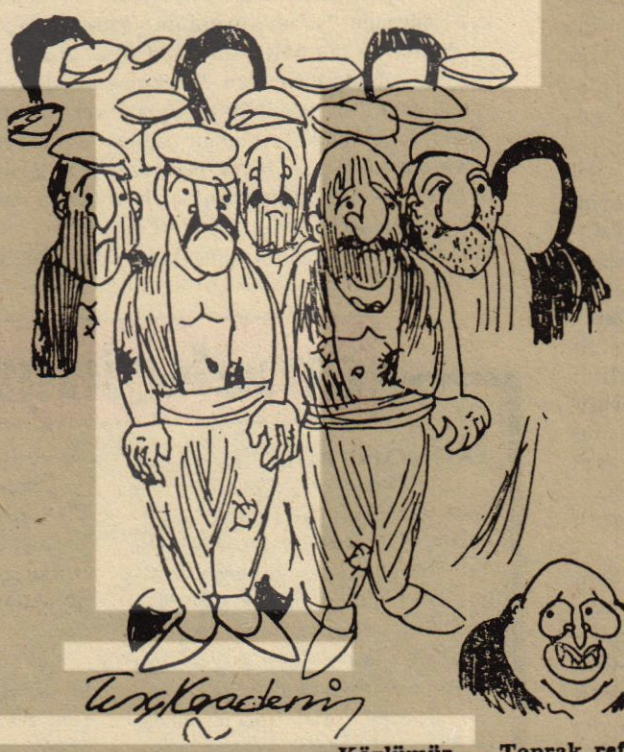

Tuş Kağıdevi

Köylümüz — Toprak reformu?
Cepheciler — Sizlere ömür!..

İçki düşmanı

İçki ile başı hoş değildi Duraton'un ve bunun için İçki Düşmanları Derneğine üye olmuştu. Bir akşam geç vakit evine dönerken, konferanslarından birini izleyen dinleyicilerinden birinin son derece sarhoş bir halde az önünde sendeleyerek yürüdüğünü gördü. Derhal yanına yaklaştı. Nazik bir sesle:

— Merhaba dostum, dedi. Beni tanıdınız mı?

— Pek tabii. Siz, içki düşmanlarındansınız...

— Sizi evinize kadar götürmeme izin verir misiniz?

— Neden olmasın?

Sarhoşun koluna girerek onun bütün yükünü taşıyarak yolda ilerleyen Duraton:

— Dostum, dedi yeniden, sizi böylesine içmeye zorlayan sebebi öğrenmek isterdim...

Sarhoş yürekten bir kahkaha attıktan sonra:

— Fakat, dedi, beni hiçbir şey içmeye zorlamıyor ki!... Ben içkiyi seviyorum ve sevdiğim için kendi isteğimle içiyorum.

Dürüstlüğün mükâfatı

İki kadın otobüsten inmişlerdi. Otobüs hareket edince, kadınlardan biri:

— Eyvah, diye bağırdı. Bilet paramı vermeyi unutmuşum...

Arkadaşı teselli etti:

— Ne yapalım olmuş bir kere, nasıl olsa biletçi de bunun farkında değildi.

— Olmaz, ne yapıp yapıp gidip yol paramı vereceğim... Dürüstlük daima mükâfatını görür...

Ve kadın, otobüsün arkasından koşmaya başladı. Yolların kalabalıklığı yüzünden otobüs çok ağır ilerliyordu, hattâ bir ara durdu... Bilet parasını ödememiş olan kadın da bundan yararlandı, otobüse yetişti.

Az sonra memnun bir yüzle arkadaşının yanına dönerek:

— Dürüstlük daima mükâfatlandırılır dememiş miydim sana, dedi. Bilet paramı ödemek için biletçiye elli frank uzatmıştım, o elli frankın üstünü vereceğine, yüz frankın üstünü geri verdi!

İnatçı koca

İki genç kadın, kocalarından bahsediyorlardı. Biri:

— Benim kocam iyi bir yüzücüdür, dedi. Bununla beraber ona daima sahilden çok uzaklaşmamasını tenbih ederim.

— Benimki de aksine, çok kötü yüzer. Ben de ona daima sahilden iyice uzaklaşmasını söylerim ama lâf dinlediği yok ki, inatçı!...

HASRET

Dağlık taşlık dik yollarda geçti ömrüm düze hasret
Doksan sene yaşayan can neden bilmem yüze hasret
Başkasında gördüğü kendisinde eksik sanır
Balık olsa insanoğlu can verir denize hasret
Aşşa köyün Al'osman'ı yukar' köyün İbraam'ı
—Dıraktörü kusur kalsın— bir çift sar' öküze hasret
Sosyetenin «Fifi» leri kuş sütü ile beslenir
Öbür yanda «Garip» ölür iki arşın beze hasret.

PARA

Ne bozuk talihtir, ne kötü kader
Nerede çok ise oraya gider
Ömür boyu birisine kul eder
İnsanı insana taptırır para.
Kimisine koşar, kimin koşturur
Kimine sokakta avuç açtırır
Tutar bir alçağa boyun büktürür
Kirli ellerini öptürür para.
Gece gündüz dolaştırır peşinde
Hem din, hem de bütün devlet işinde
Hâkim huzurunda, sandık başında
Doğruyu yolundan saptırır para.
Kimin cebindeyse onu dinletir
Fukarayı inim inim inletir
İki üç şahide yalan söyletir
Suçsuzu içeri tıktırır para.
Çokluğu belâdır gözler döndürür
Yokluğu da zordur, ocak söndürür
İster ise kulübede dondurur
İsterse gökdelen yaptırır para.
Cepleri boş hastanede yatanı
Kasaba, manavı adım atanı
Üniversitede tahsil yapanı
Frenler geriye teptirir para.
Sigarayı veresiye içirir
Garibanı gurbet il'e göçürür
Bazısını yıldızlara uçurur
Herkese tepeden bakıtır para.
Bazan keyfe vanar kahve pişirir
Partiden partiye mebus aşırır
Ülkelerde iktidarlar düşürür
Daha neler.. neler... yaptırır para!

Rahat yer

Erkek kadına:

— İnsanın evi kadar rahat bir yer olmadığını şimdi anladım! dedi.

Kadın hayretle yüzüne baktı:

— Ne o kocacığım, meyhanede tatsız bir olay mı geçti yoksa? diye sordu.

— «Dördümüz bir fidanın güller açmış dalıyız...»
«Severek birbirimizi hep iktidar olmalıyız!»
(Metin PÜTMEK — İzmir)

HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM

Seni, anlatabilmek seni.
İyi çocuklara, kahramanlara.
Seni, anlatabilmek seni,
Namussuza, halden bilmez,
Kahpe yalana.
Ard-arda kaç zemheri,
Kurt uyur, kuş uyur, zindan uyurdu.
Dışarda gürül-gürül akan bir dünya...
Bir ben uyumadım,
Kaç leylim bahar,
Hasretinden prangalar eskittim.
Saçlarına kan gülleri takayım
Bir o yana,
Bir bu yana...
Seni, bağırabilsem seni,
Dipsiz kuyulara,
Akan yıldıza,
Bir kibrit çöpüne varana,
Okyanusun en ıssız dalgasına
Düşmüş bir kibrit çöpüne.
Yitirmiş tılsımını ilk sevmelerin,
Yitirmiş öpücükleri,
Payı yok, apansız inen akşamdan,
Bir kadeh, bir cığara, dalıp gidene,
Seni, anlatabilsem seni..
Yokluğun, Cehennemin öbür adıdır
Üşüyorum, kapama gözlerini..

Ahmet ARİF

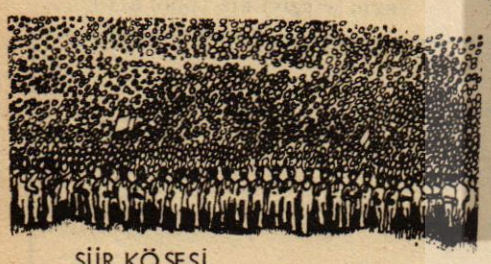

ŞİİR KÖŞESİ

Dinle beni sana söylüyorum zengin
ve kodaman
Ecel kapına gelirse dinlemez aman
Huzuru mahşerde kurulur mizan
Yeme fakir hakkını er geç verirsin

Nohudu kahve diye satarsın
Gayri meşru kazanç yaparsın
Dini siyasete alet edersin
Bununda hesabını verirsin bir gün

Sende insansın düşersin dara
Faydasız olur mal ile para
Dosların gelir ah ile zara
Yakasız gömleye girersin bir gün

İşçiler çalıştırır edersin kâr
Haklarını yersin etmezsin ar
Bilesinki bu dünyanın bir sonu var
Sevabınla günahın sorulur bir gün

Binersin taksiye satarsın caka
Girersin baloya yaparsın fıyaka
Sırtını dönersin istenen Hakka
Hak dili ile günahın sorular bir gün

Gelin vatandaşlar olalım birlik
Vermiyelim zalimlere dirlik
Hepimizi yıkmış zalim fakirlik
Sorulursa hesabını veririz bir gün

Ramazan SEZGİNOL

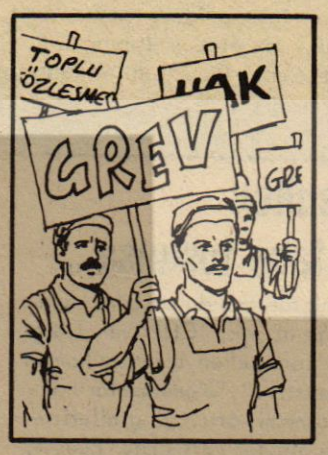

BİR DEVRİN İÇ YÜZÜ :

Bir tarih yaşadı Türkiyem
Direnişle, pasifliğin
Barışla, savaşın çatıştığı
bir tarih.
Bir tarih yaşadı Türkiyem.
Sanatçının yuhlandığı
Öğretmenin dövüldüğü
Yiğitlerin vurulduğu
Acı bir tarih.
Bir tahi yaşadı Türkiyem.
İşçinin işverene köle olduğu
Çiftçinin toprağa katık olduğu
Aydınların mahpuslara dolduğu
Utanç verici bir tarih.
Bir tarih yaşadı Türkiyem.
Konuşmanın yasak olduğu
Her taraftan barut ve kan koktuğu
İğrenç bir tarih.
Bir tarih yaşadı Türkiyem.
Ağaçların umutla çiçek açtığı
Hayvanların sevinçle dağlarda coştuğu
Güneşin özgürce doğduğu
Bir bahar gününde...
Bir tarih yaşadı Türkiyem.
Martın on ikisinde.....
Utanılacak bir tarih.

Mustafa Burhanettin Güneş

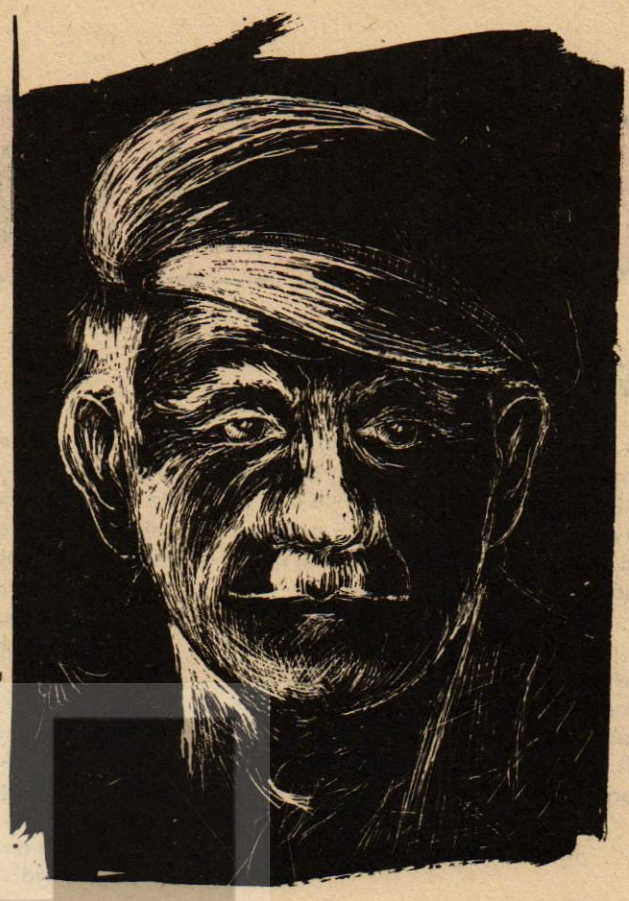

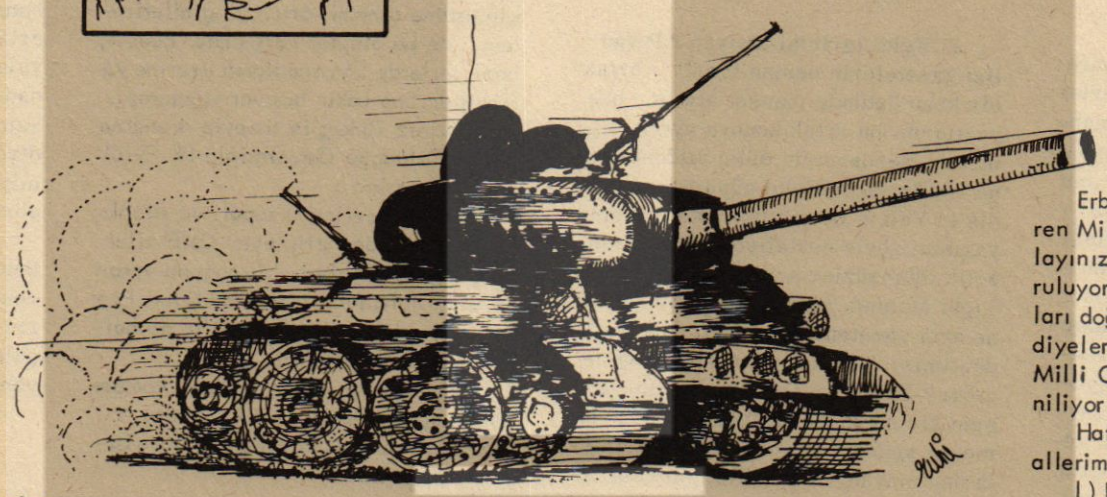

GENERALİM TANKINIZ NE GÜÇLÜ

Tankınız ne güçlü, generalim,
siler süpürür bir ormanı,
yüz insanı ezer geçer.
Ama bir kusurcuğu var:
İster bir sürücü.

Bombardıman uçağınız ne güçlü generalim,
fırtınadan tez gider, fileden zorlu.
Ama bir kusurcuğu var:
Usta ister yapacak.

İnsan dediğin nice işler görür, generalim,
bilir uçmasını, öldürmesini, insan dediğin.
Ama bir kusurcuğu var:
Bilir düşünmesini de.

Ne dersiniz?

Erbakan Hocanın sesini dile getiren Milli Gazete'nin "Hafızanızı yoklayınız" köşesinde okurlara sorular soruluyor ve cevapları bekleniyor. Soruları doğru olarak yanıtlayanlara da hediyeler veriliyor. 18 Eylül 1975 tarihli Milli Gazetenin bu köşesinde şöyle deniliyor :

Hafızanızı yoklayıp, aşağıdaki suallerimizi cevaplandırmaya çalışınız :

1) Beş vakit namaz ne zaman farz kılınmıştır?

2) Secde-i sehiv nedir ?

3) Mevlid okunması bid'at-i hasnedir, sözü doğru mudur?

Değerli okurlarımız bir kez de siz yoklayınız hafızalarınızı. Bir de bizim ekleyeceğimiz şu soruya yanıt bulmaya çalışınız: Her gittiği yerde namaz kılan, günde beş vakit yerine sekiz-on vakit namaz kılan siyasi kimdir?

TÜSTAV

SAĞ BASINDAN SEÇMELER

İç savaş başlamış

Tüm kışkırtmalar, cihad (din uğrunda savaş) çağrıları bu kez bir başka tarafa çevrilmektedir. Türkiye'de bir iç savaşın sürdürülmekte olduğu açık veya kapalı olarak kazılmakta, yayılmaktadır.

"Merhametsiz bir ölüm kalım savaşı başlamıştır Türkiye'de. Ya topyekun komünistler, masonlar, siyonistler, kozmopolitler, azınlıklar galip gelecek, yahut topyekûn Müslüman-Türk milleti! Ey kudret ve kuvvet sahipleri hainleri teşhis edenlerin yanında olunuz!"

Mustafa YAZGAN
(Milli Gazete. 15. 9. 1975)

Milliyetçi gençler hırpalanıyormuş...

MC Hükümeti kurulduktan sonra Başbakan Yardımcılığına ve Devlet Bakanlığına getirilen Türkeş, komandoların devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı olacağını söyleyerek, emniyet teşkilâtına bir işaret çakıvermişti. Tabii bu söz üzerine tosunları da işi azıtmışlardı.. Önceden tanıdıkları devrimcileri, yurtseverleri, gördükleri yerde yakalayıp, en yakın karakola götürüyor ve "bu komünisttir, yakaladık ve size teslim ediyoruz." dıyor ve yeniden devrimci avına çıkıyorlardı. Bugün bile aynısı olmaktadır. Ancak çoğu yerde devletin güvenlik kuvvetleri tosunlara pek yüz vermemektedirler. Bundan ötürü de tosunlar, bu kez devletin güvenlik kuvvetlerine karşı çıkmaktadırlar. Bunun örneği Giresun'un Eynesil ilçesinde görüldü.. Ne var ki sağ basın tosunları el üstünde tutmakta, yalan ve kasıtlı haber vermektedir.

"... Akşamleyin nezarete atılan arkadaşımıza yemek götürdüğümüz zaman kapıdan kovulduk. Solcular ise istedikleri kişilerle serbestçe konuştular. (....) Gelecekteki yüz milyonluk milliyetçi Türkiye'yi omuz omuza selamlamamız dileğiyle. Ben yetim Kafkas dağlarının hür kartalı kalbi TÜRKLÜK için çarpan Türklük kurbanı. TANRI TÜRKÜ KORUSUN."

Yasin ASLAN
(Ortadoğu Gazetesi. 15. 9. 1975)

Bir teselli ver...

Sağ basın, sözcülüğünü yaptıkları çeşitli sağcı partilerin İstanbul'da birleşmeyeceğini anlamasına rağmen gene de yazıp çizmekten geri durmuyorlar. Bakınız MHP'nin sözcüsü Ortadoğu Gazetesi Faik Türün'ün İstanbul'a gelişini abartarak veriyor ve "İstanbul'a gelen AP adayı Türün'ü büyük bir kalabalık karşıladı" diyor.

Ve tarafsız bir gazetenin haberine bakınız: "Yeşilköy Havaalanında, 300 kişilik bir partili topluluğu tarafından "Milliyetçi Türün" sloganı ile karşılanan Faik Türün..."

Ergun Göze'nin yazısını okuyan ve alanda 300 kişinin bulunduğunu gören sağcılara "BİR TESELLİ VER" şarkısını söylemek düşer...

Milli Terbiye

Millî Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem, bazı ilkokulların açılışı nedeniyle verdiği beyanatta millî terbiyeden, millî ruhtan sözediyor. Erdem beyanatının bir bölümünde öğretmenlere seslenmeyi de unutmuyor ve şöyle diyor:

"Bayrağın altında birleşmeyi sağlamada fikir ve davranışlarınızın ağırlığı vardır."

Erdem'in 17.9.1975 günü Bizim Anadolu Gazetesinde yayınlanan bu beyanatındaki "Bayrağın altında" sözleri karanlık kalmıştır. Türk bayrağının altında mı, yoksa Başbuğ! Türkeş'in bayrağı altında mı ? Burada bir açıklık olması gerekirdi.

Meğer ki neymiş...

17 Eylül tarihini taşıyan AP yanlısı gazetelerin hemen tümü ortak bir konu üstünde manşet atmış, başyazılarını bu ortak konuya ayırmışlardır. Menderes'in ölüm yıldönümüne rastlayan 17 Eylül günü Son Havadis'in Yalçın Uraz'ı uzunca yazdığı yazısını şöyle noktalıyor: "Menderes, artık ölümsüzler arasına karışmıştır. Tıpkı Mustafa Kemal Paşa gibi.. "Gene aynı gazetenin baş yazısında şöyle denilmiş: "Senin mezarın yokmuş ne çıkar? Sen, o kadar büyük ve muhteşem bir mezarda yatıyorsun ki, bu mezar kendine yapılan hizmetleri asla unutmayan Türk milletinin vefa dolu kalbidir. Ama, Türk milletinin anıtlaşacak mezarını saf saf ziyaret edeceği günler de çok yakındır. Bu, eserlerine eserler katan Adalet Partisi'nin ve onun Genel Başkanının Türk milletine namus borcudur.

Rahmet sana şehit MENDERES!."

Kerkenez

Sağ basının hangi düzeyde olduğunu ortaya koyan bir yazı. Daha çok kışkırtıcılık için kaleme alınmış. Tercüman'ın Tamer'i "Kerkenez" başlığı ile yazdığı yazıda şöyle diyor CHP Genel Başkanı Sayın Bülent Ecevit için :

"Zavallı...
Acımak lâzım buna.
Kendisini bazen Mustata Kemal zannediyor, bazen Castro, bazen gerçekten Fatih...
Derhal götürüp bir kliniğe yatırmalı.
Baksanıza çıldırmış...
Onun bunun üzerine yürüyor.
Bir gün kafasına bir şişe yiyecek..
Ve kimvurduya gidecek.

MC'de telaş...

Seçimler yaklaşırken, MC'yi destekleyen sağ basında da gerçekleri görebilen bazı yazarlar çıktı ortaya.. Her şeye rağmen MC'nin seçim ittifakını gerçekleştiremeyeceği anlaşılınca İstanbul'dan CHP'nin kazanması kesinleşti. İşte bunun ezikliği içinde şöyle diyor Tercüman'ın gözdesi..

"Seçimi tek başına AP alabilir mi?.. Hayır...
Ya MSP? Asla..
DP ? Mümkün değil...
Birleşirlerse... Belki...
O halde, bütün bu partilerin İstanbul'dan aday gösterip seçime katılmalarının sebebi ne? Sebebini siz deyin, "parti hesabı", o desin "haklı kızgınlık."
Fakat neticesini ben söyleyeyim: CHP'yi kazandırmak...
Hem zorla, kafasına vura vura CHP'yi kazandırmak.
Var mı bunun başka bir mânası?
Böyle olmamalıydı..."

Ergun GÖZE
(Tercüman, 17.9.1975)

Herkes biliyor...

Başbakan Süleyman Demirel'in bir yakınının devlet hazinesinden milyonlarca liralık vergi iadesi alma isteminde bulunduğunu ve araştırma yapıldığında mobilyanın ihraç edildiği söylenen yabancı firmanın adresine rastlanmadığı görüldü. Bu tartışma sürüp giderken, AP'nin sözcülüğünü üstlenen Sonhavadis Gazetesinin Erenlerinden birisi bir yazısında şöyle diyor, bu konuda :

"Herkes biliyor ki, sayın Demirel, değil kardeşi, gözünün ışığı olsa, hazineye kimsenin elini sokturmaz. (...) Aziz milletimiz, AP Genel Başkanını da, CHP Genel Başkanını da tanımıştır. Kimin ne olduğu, ne maksatla çalıştığı ortadadır..."

Tekin ERER
(Sonhavadis 9. 9. 1975)

Halk denilen birkaç tane tosunsa...

Son günlerde hep duyarız ve artık duya duya da alıştık. "CHP Genel Başkanı Ecevit konuşurken, bir grup komando olay çıkarttı..", "Komandolar halkın üstüne dinamit attı..." gibilerinden.. Ve bu olaylar karşısında Ecevit, bazı yerlerde komandoların üzerine yürümüştür. Sağ basın basıyor yaygarayı.

Bakınız Türkeş'in titreyip kendine dönen Ortadoğu Gazetesinin 19 Eylül günkü haberine :

"Seçim gezilerini sopalı ve silahlı saldırı şeklinde tertipleyen CHP'liler oruçlu halka saldırıp, bir çoğunu yaralayıp hastahanelik etti. CHP lideri Ecevit ve kızıl faşistler Bayburt'ta da halkın üzerine yürüdüler!.."

Peki, bir kaç tane saldırgan komandonun halk olduğunu ileri sürenler, Elazığ'da saldırıya uğrayan 20 bin kişiye ne diyorlar?

İt yol gösterirse...

Başbuğ Türkeş'in önünde titreyip kendine dönen Millet Gazetesi, 19 Eylül 1975 günü yayınladığı karikatürde Bozkurt'un göstereceği yoldan giderek emperyalizmin mezarının kazılacağı belirtiliyor.

Bozkurt yol gösterirse, biz de ardından gidersek ne olur, nereye kadar gideriz? Tabii kurtun gideceği yere kadar gideriz. Yani mağaraya gideriz. Oraya gidince de ülkeyi kurtarmış oluruz!..

Laf değil iş

Bu ülkenin tüm emekçileri ve başta işçi sınıfımız hangi siyasi partinin, nasıl çalıştığını, kimleri temsil ettiğini çok iyi bilmektedir. Yıllardır hangi partinin ne olduğunu ezberledi artık.. Seçimler yaklaşınca, kampanyalar başladı. Seçim kampanyalarından önce de gazetelerde başlatıldı kampanyalar. Acaba işçi sınıfını kandırabilir miyiz, onlardan oy alabilir miyiz? Diye düşünenler var. Uyanışı göremeyecek kadar kör olanlar var.

"Önümüzdeki seçimlerde Türk vatandaşı vicdanına danışarak oy verecektir. (....) Sandığa girecek oyların yolu açıktır : Palavrayı sevenler, palavra isteyenler CHP'ye.. İş isteyenler, kalkınma isteyenler AP'ye.."

Tekin ERER
(Sonhavadis 20. 9. 1975)
Varın yargıyı siz yapın artık....

Çok dinledik boş lafları!

Bu sene lise ve dengi okullardan mezun olanların sayısı epey kabarık. Üniversitelerarası seçme sınavına bu yıl 280 bin kadar genç katıldı. Bunlardan ancak 65 bin kadarı üniversitelere girme hakkına sahip. Geriye kalan 225 bin kadar genç ise işsizler ordusuna katılıyor ister istemez.. Bu bir gerçektir. Yalandır diyen çıksın bildiğini söylesin. Bakınız böyle birisi var. Hem de Millî Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem. Bu konuda ne diyor, Bay Bakan :

"Türk efkârı umumiyesine cesaret ve samimiyetle ilân ediyoruz ki, bu yıl bir tek Türk çocuğu dışarda kalmayacaktır."

Yalçın URAZ
(Sonhavadis, 21.9. 1975)